

ОЛЕКСАНДЕР ПАНЕЙКО

УКРАЇНСЬКА СТЕНОГРАФІЯ

ОЛЕКСАНДЕР ПАНЕЙКО

У КРАЇНСЬКА
СТЕНОГРАФІЯ

УКРАЇНСЬКЕ ВИДАВНИЦТВО
КРАКІВ 1944 ЛЬВІВ

KZ. 40422 — 5. BUCHDRUCKEREI DES POLYGRAPH-TRUSTS — LEMBERG — 66.

В С Т У П

Що таке стенографія і яка її основа

Стенографія¹ — це письмо, що дає нам спромогу записати живе слово, висказане з найбільшою навіть швидкістю. Для тієї мети користується стенографія якнайпростішими знаками, які можна дуже швидко (звичайно одним рухом руки) написати й дуже легко отримати один з одним. Ці знаки — це, здебільшого, частинки букв звичайного письма, дібрани, крім того, так, що подібним звукам відповідають подібні знаки; що частіший звук у мові, то легший, простіший знак у письмі.

Хоча стенографія як звукове письмо, якого основою є азбука, спирається на тих самих принципах, що й звичайне письмо (з букв творимо склади, із складів слова), проте, вживає вона ще деяких окремих способів, що дають їй спромогу добути відповідну швидкість; і так:

- 1) кожну стенографічну букву можна написати одним рухом руки;
- 2) кілька знаків-букв можна отримати в один знак;
- 3) голосних, здебільшого, не зазначаємо азбучними знаками, як у звичайному письмі, тільки символічно деякими змінами у вигляді передуших знаків;
- 4) на слова, що часто повторюються, вживає стенографія постійних скорочень, т. зв. значків, зазначуючи ціле слово якоюсь його частиною; також пристрійки, наростики й закінчення зазначаємо, здебільшого, скороченими знаками.

* * *

Стенографію ділять звичайно на дві частини:

I. Користуючись способами, що їх подає перша частина, можемо записати 120—160 складів у мінуті, значить, стільки, скільки треба нам для щоденного вжитку, напр., як записуємо власні думки, лекції у школах, диктати в бурах, кореспонденції тощо; це — **записна стенографія**.

¹ грецьке слово, дослівно: *тіснопис*; інші, рідше вживані назви: *тахіографія* = швидкопис, *брахіграфія* = короткопис, *фонографія* = звукопис; в чеській мові: *těsnopis*; у німецькій: *Engschrift*, *Schnellschrift*, *Kurzschrift*.

П. Вживаючи логічних скорочень слів у реченні, з якими знайомить нас друга частина стенографії, ми можемо записати й найшвидше висказане слово; цими скороченнями користуємося тоді, як записуємо дискусії, промови і т. ін., тому їй називається ця стенографія — **промовницька**.

* * *

Українська стенографія основується на німецькій системі Франца Габельсбергера (1789 — 1849), яку пристосовано теж до інших європейських мов.

Правопис

Стенографічний правопис де в чому різниеться від правопису у звичайному письмі:

1) стенографія не знає різниці між малими і великими буквами;

2) на деякі букви є в стенографії два знаки; одного вживаємо на початку слова, другого в середині і на кінці;

3) в азбуці нема окремих знаків на **я**, **ю**; їх звичайно зазначаємо, як **ÿa**, **ÿa**, **ÿu**, **ÿu**: *йаблуко*, *місьаць*, *йунак*, *земльу*; після шипучих приголосних, замість **я**, пишемо **a**: *збіжжя* = *збіжжса*, *обличчя* = *обличча*;

4) **тс** зазначаємо знаком **ц**: *багатство* = *багацтво*, *світський* = *свіцький*;

5) замість **жч**, пишемо **цц**: *ближчий* = *блищиць*;

6) **сь** і **цъ** у наростках **-ський**, **-цъкий** зазначаємо твердими **с**, **ц**: *українс(ъ)кий*, *німец(ъ)кий*; замість **-въкий**, пишемо **ський**: *французъкий* = *француський*;

7) з подвоєних приголосних один завжди пропускаємо (*бажання* = *бажаня*, *ніччу* = *нічю*), хібащо він належить до приrostка (*од-дав*);

8) частки **ж(e)**, **б(u)** пишемо завжди вкупі із словом: *чому_ж*, *робив_би*;

9) розділки не зазначаємо: *де-не-де* = *денеде*;

10) не зазначаємо теж апострофа: *з'їзд*, *п'ять* = *зїзд*, *пять*;

11) **й**, яке в звичайному письмі пишемо, щоб у вимові виминути роззів (*вона йде*, *батько й син*), в стенографії зазначаємо завжди знаком **i**;

12) з розділових знаків уживаємо тільки крапки (яку зазначаємо малою рискою), рідше коми;

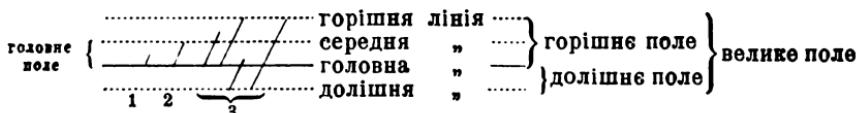
13) переносити слова з рядка в рядок ніяк не можна.

ЗАПИСНА СТЕНОГРАФІЯ

§ 1. Стенографічні знаки

Слова з голосними *e*, *u*

Лініятура в стенографічному письмі така сама, як у звичайному письмі:

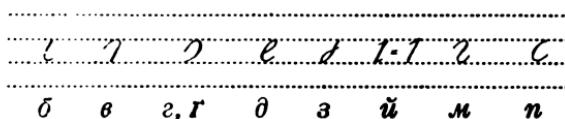
Всі знаки спираються, як у звичайному письмі, на головній лінії. Вони можуть займати: 1. половину головного поля (малі знаки), 2. ціле головне поле (звичайні знаки), 3. горішнє поле, долішнє поле, велике поле або й можуть виходити трохи поза середню лінію (великі знаки).

В початках науки пишемо тільки на лініях, і то пером. Писати олівцем, а далі — без ліній можемо аж тоді, коли добудемо деяку вправу в писанні.

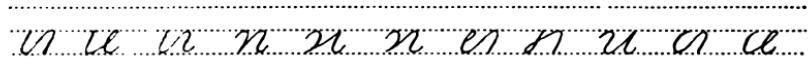
Всі приклади, подані в книжці, переписуємо дуже докладно (каліграфічно!), і то кілька разів, так довго, аж дане слово не напишемо без надумні; при тому пишемо спокійно, поволі, — швидкість приде згодом.

Перш ніж приступимо до нового матеріалу, мусимо докладно й основно проробити попередній матеріал!

1. Звичайні знаки:

Коли два такі знаки получимо рискою, більш-менш такою, якою лучимо букви в звичайному письмі, тоді між ними читаємо голосний *e*:

Це значить: бев, бед, бем, вем, геб, тем, дев, зев, меб, пев.

Такою ж рискою зазначуємо *e* на початку і на кінці слів:

7777777777

Це значить: еб, ед, ез, еп, ев, ем, ег; бе, де, ме, зе, ве, ге.

- 2.** Коли два знаки получимо рискою довшою, ніж гол. *e*, тоді читаємо **голосний *и***:

Лекция 9

Це значить: бив, бид, бим, гиб, діб, мив, зив, пим, пив.

2. Малі знаки:

κ π m n p c

З трьох знаків на приголосний ль першого вживамо на початку слів, другого в середині, третього на кінці; так само с:
1. на початку. 2. в середині. 3. і 4. на кінці слів.

3. *louise to our not not our brother brother
brother brother brother brother brother brother
sister sister sister sister sister sister sister*

3. Великі знаки:

ʃ tʃ ʃ tʃ l x n m ʃ k ʃ tʃ ʃ ʃ tʃ ʃ tʃ

m i ф можна писати (залежно від їх місця в слові) вниз (↓) або вгору (↑). З двох знаків на *ч* першого вживаємо на початку слів, другого в середині і на кінці; так само *ть*: 1. в кінці слів, 2. на початку і в середині.

Let's bring up your best
bring up all the things that you

Коли два знаки поблизу рискою, ніж при *e*, 4.
тоді між ними не читаємо ніякого голосного (група при-
голосних):

л=мен: *л*=мн, *л*=дек: *л*=дк, *с*=сен: *с*=сп

л а *л* о *л* л *л* и *л* я *л* и *л* я *л* и *л* и

л а *л* о *л* л *л* и *л* я *л* и *л* я *л* и *л* и

Перед приголосними *t↑*, *x* і *ç↑* можна *e* пропустити. 5.
Голосний *и* зливається з наступним *t↑*, *ç↑* і *x* в один
знак:

и-*t*=*it*, *и*-*ç*=*ic*, *и*-*x*=*ix*:

и *т* *и* *ч* *и* *х* *и* *т* *и* *ч* *и* *х* *и* *т* *и* *ч* *и* *х*

В сумнівних випадках можна *e* додати окремо з лівого 6.
боку знаку *t*. Завжди додаємо таке *e* в складах *-ete*,
-ети (з обох боків *t*) і *-te*, *-ти* (з правого боку):

t-*et*, *t*-*ete*, *t*-*te*, *t*-*ti*: *т* *т* *т* *т* *т* *т* *т* *т*

Між приголосними *t*-*б*, *ф*-*б*, *t*-*ð*, *ф*-*ð*, *t*-*к*, *ф*-*к*, *t*-*м*, *ф*-*м*,
t-*л*(*ь*), *ф*-*л*(*ь*), *t*-*р*, *ф*-*р*, *t*-*ш*, *т*-*н*, *t*-*n*, *ф*-*н*, якщо пишемо
t і *ф* додори, голосних *e*, *и* не зазначуємо: 7.

т *ф* *т* *ф*

М'які приголосні. Знаку м'якшення в стенографічному 8.
пісмі нема. М'якість приголосних зазначуємо побільшеннем
знаків на тверді приголосні; на приголосні *ль* і *ть*
є окремі знаки. В зв'язку з тим зазначуємо теж гол. *e*
в складах *зе*, *не*, *се*, *те* (*зье*, *нье*, *сье*, *тье*):

з-*н*: *з*-*н*, *с*-*с*, *т*-*ц*=*ц*, *т*-*з*, *т*-*ð*, *т*-*л*, *т*-*ь*

¹⁾ Якщо доведеться писати два великі знаки в одному напрямі,
треба обидва трохи скоротити.

²⁾ = референт; перед *ф↑* пишемо малі і звичайні знаки при доліш-
ній лінії,

Голосні звуки:

..... — / . . ' ~ 5
a e u e i ī o y

З трьох знаків на гол. *a* вживаємо: 1. на початку і в середині слів, 2. на кінці слів, 3. тільки як сполучник; так само *i*: 1. на початку слів, 2. на кінці.

9. Знаком на гол. *i* зазначуємо теж *й* на кінці слів:

..... — / . . ' ~ 5
a e u e i ī o y

Стенографічні знаки в азбучному порядку:

..... — a, — b, — v, — e-r, — ī, — ð, — ðb, — ðz, — ðj, — e, — ē, — j=ж, — z, — zb, — u, — i, — ī-i, — ī-ū, — n, — l, — m, — h, — nb, — o, — n, — p, — c, — cб, — m, — mb, — y, — ф, — x, — f=ц, — f=цб, — u, — g=ш, — f=щ.

§ 2. Як зазначуємо голосні

Азбучними знаками зазначуємо голосні звуки доволі рідко. Коли нам доведеться зазначити голосний звук після приголосного; тоді звичайно знак на голосний пропускаємо зовсім, а зате зміняємо вигляд передущого приголосного, полищаючи на ньому якийсь знак (символ), щокаже нам читати той чи той приголосний (символічне зазначування голосних). Так зазначуємо звичайно голосні *a*, *у* після всіх приголосних і гол. *i* після приголосних *b*, *v*, *m*, *p*.

10. Голосний *a* після приголосного зазначуємо так, що знак на передущий приголосний погрублємо (натискаємо). Погрублений знак лучимо з наступним так само, як при гол. *e*, тобто рискою:

$$L = \delta: L = \delta a, T = \vartheta a, P = \delta a, F = ma, J = x a \text{ і т. д.}$$

on the 1st of August we were in
a line of 6 gunboats to fire to annoy you
and to burn the town the next morning
I only had us with two other gun
boats and we made our attack

Голосний *i* в складах *bi*, *vi*, *mi*, *ri* зазначуємо так, що **II.** вивищуємо знаки *b*, *v*, *m*, *r*:

$U = \delta$: $t = \delta i$, $U = m$: $t = Mi$, $U = \theta$: $t = \theta i$, $U = p$: $t = -pi$ to
to this by the rule for T of U with the
longer than usual when

Голосний *у* зазначуємо так, що знижуємо передувачий **12.** приголосний на величину малого знаку:

$\alpha \cdot n: x = ny, t = my, x - ky, s = cy, t = by, q = my, e = dy, g = ey,$

Групу приголосних знижуємо, здебільшого, всю (крім сн): 13.

14. Приrostки: α = не, β = за, γ = на, δ = в

Перед знаками $m\downarrow$, $u\downarrow$ пишемо всі приrostки при горішній лінії, перед приrostком v на долішній.

але з твоєю α та з твоєю β ? Ти γ від δ ?

Прийменник v зазначуємо таким самим знаком, що й приrostок v , при чому пишемо його завжди вкупі з наступним словом. Так само вкупі з діесловом пишемо частку ne :

з α ти β від γ δ не ϵ можеш

15. Наростки й закінчення¹⁾: f^1 = -ти, -ити (неозначенна форма):

з α ти β від γ δ не ϵ можеш; в наказовому способі

в 2. ос. множини та в іменниках -ти, -ите пишемо ціле:

з α ти β від γ δ можте; ϵ = -е, -ие дописуємо

безпосередньо: *з α ти β від γ δ можтъ*

Значки²⁾: α = нас, β = як, γ = раз, δ = нераз, ϵ = серед,

ζ = через, ζ = тебе, ζ = він, ζ = вона, ζ = все, ζ = те, ζ = ма,

ζ = треба, ζ = хоч, ζ = хочеш, ζ = не хочеш, ζ = вже

¹⁾ Між наростками й закінченнями будемо подавати не тільки справжні наростики й закінчення, але й характеристичні кінцеv склади, на які степографія вживав постійних скорочень. Здебільшого, будуть це наростики чи закінчення з останнім приголосним пня (основи).

²⁾ До значкових пнів (основ) додаємо закінчення, як при звичайних словах. Значків треба добре вивчитися напам'ять!

Читай¹⁾: Задача на вычитание
задача на вычитание

Пиши²⁾: *Хочеш мати, треба дбати.* Мала дит(и)на все не_винна. Шуміли листки дерев. Внизу шуміла річка. Ми-нув рік, та сина немає. Василь біг через міст. Нема _мене сили. Там, за деревами, тече річка. Весна все нам мила. Плащ висить на гачку.

§ 3. Групи приголосних

Найлегший спосіб зазначувати групи приголосних пі-
знали ми в § 1. (4.): два знаки писали ми тісно один побіч
одного, сполучаючи їх короткою рискою (коротшою, ніж
при e). Однаке найчастіше лучимо два знаки без риски,
виписуючи один знак на другому або сполучаючи
два знаки в один. Часом теж уживаємо для зазначення
одного приголосного знаку, який сам про себе нічого не
значить.

1. Один знак пишемо на другому:

Л = рб, Л = рп, й = рть, й = рать; ў = вл, ў = гл, ў = гль;
ж = гр, гр, ж = хр; ж = гер, ж = гар, ж = хер, ж = хар:

¹⁾ Вправи до читання треба кілька разів переписувати (цілими реченнями!), так щоб можна кожне слово написати без надуми. Найкраще писати за диктатом.

³⁾ Слова, друковані курсивом, – це значки, наростики або приrostки. Слова, сполучені знаком , треба писати вкупі. Букви в дужках () пропускаємо.

ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж

ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж

ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж

ж = зл, ж = чл, ж = шл, ж = жн, ж = зн, ж = шн, ж = жк,
ж = зк, ж = шк, ж = зн = ген = ген, ж = хн = хен, ж = сд:

ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж

ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж

ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж

17. 2. Два знаки лучими в один:

ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж

ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж

ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж

ж = св, ж = сх, ж = см, ж = ск, ж = кс, ж = а-сл, ж = сп,
ж = б-см, ж = су, ж = ф-сть:

ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж

ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж

ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж

ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж

ж = б-с, ж = д-с, ж = н-с, ж = л-с, ж = н-с, ж = х-с:

ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж

ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж

ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж

ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж

ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж

ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж ж

ж = нд, ж = ндж, ж = нч, ж = ниш, ж = рд, ж = рдж,
ж = рч, ж = рщ:

¹⁾ Власні назви звичайно підкреслюємо маленькою рисочкою (велика буква!).

²⁾ = грецька, — див. Правопис, 6).

— $\text{р} = \text{рв}$, $\text{р} = \text{рн}$, $\text{р} = \text{рм}$, $\text{р} = \text{рф}$, $\text{р} = \text{рж}$:

— $\text{р} = \text{рв}$, $\text{р} = \text{рн}$, $\text{р} = \text{рм}$, $\text{р} = \text{рф}$, $\text{р} = \text{рж}$:

— $\text{р} = \text{рв}$, $\text{р} = \text{рн}$, $\text{р} = \text{рм}$, $\text{р} = \text{рф}$, $\text{р} = \text{рж}$:

— $\text{р} = \text{рв}$, $\text{р} = \text{рн}$, $\text{р} = \text{рм}$, $\text{р} = \text{рф}$, $\text{р} = \text{рж}$:

— $\text{р} = \text{рв}$, $\text{р} = \text{рн}$, $\text{р} = \text{рм}$, $\text{р} = \text{рф}$, $\text{р} = \text{рж}$:

3. Окремого знаку вживаемо на групу бр та на приголосний в у групах бв, бзv, чв, тв, цв (т. зв. ключка) та в групах хв, гв, кв (пор. приrostок в):

— $\text{в} = \text{бв}$, $\text{в} = \text{чв}$, $\text{в} = \text{тв}$, $\text{в} = \text{бзv}$, $\text{в} = \text{цв}$; $\text{в} = \text{хв}$, $\text{в} = \text{гв}$, $\text{в} = \text{кв}$; $\text{в} = \text{бр}$

— $\text{в} = \text{бв}$, $\text{в} = \text{чв}$, $\text{в} = \text{тв}$, $\text{в} = \text{бзv}$, $\text{в} = \text{цв}$; $\text{в} = \text{хв}$, $\text{в} = \text{гв}$, $\text{в} = \text{кв}$; $\text{в} = \text{бр}$

19. Приrostки: *е-* над = наді: *е-то* *е-хід* *е-ні*
е-від *е-під*; *е-* перед(i) = пред: *е-так* *е-від*
е-від *е-під*; *е-* від = від(i): *е-від* *е-під*
е-під *е-від*; *е-* під = під(i): *е-то* *е-хід* *е-ні*
е-від *е-під*

20. Наростки й закінчення: -и-ний, -вий, -кий, -а-ним,
-вим, -ким, -и-них, -вих, -ких: аль и н и з
ко л у ж е с; к и в, г и в, х и в, к и в с к и й,
х и в с к и й: х и в с к и й з и з и з

Значки: *яка*, *сам(a)*, *себе*, *каже*, *ска-
же*, *не скаже*, *разом*, *аж*, *теж*, *дру-
гий*, *час*, *часом*, *під час*, *добрий*, *те-
пер*, *ввесь*, *там*.

тисячні роки - і не тоді ли - але

¶ 6. Приrostок з

ІІ. Заснули верби, і віт(е)р задрімав. Впав стрілець на траву. Дивись на те гарне деревце. Над нами висить темна хмара. Лис загриз курку. Під дверми лежить грізний пес. Христ(и)на несла сестрам харч. Перси напали на греків. Бери масть і масти. Це гарна карт(и)на. Неслава впала на Степана. Павлик відважна дит(и)на. Пили хмари, як перлинини. Мучить нас страшна карт(и)на. Максим шкандибав сті(е)пами й (= і) селами. Це деревце тверде. Перед нами гарна карт(и)на.

§ 4. Приrostок і прийменник з

Приголосний з у групах, в яких він виступає як перший звук, передовсім там, де він є приrostком, зазначуємо трьома способами:

1. *з*в, *з*е, *з*м, *з*н¹⁾, *з*ш; 2. *з*б, **21.**

*з*бр, *з*д, *з*с; 3. *з*л¹⁾, *з*ль, *з*р:

1. *з*гриб, *з*грибка, *з*грибок, *з*грибки, *з*гриби

2. *з*гриб, *з*грибка, *з*грибок, *з*гриби, *з*грибки

3. *з*гриб, *з*грибка, *з*грибок, *з*гриби, *з*грибки

В середині слів перше з переходить у звичайне с, друге **22.** з у відвернене с, третє з залишається незмінене:

1. *з*гриб, *з*грибка, *з*грибок, *з*гриби, *з*грибки

2. *з*гриб, *з*грибка, *з*грибок, *з*гриби, *з*грибки

¹⁾ зи, зл тільки там, де з є приrostком або прийменником; в інших випадках пишемо їх, як звичайну групу (див. 16.).

²⁾ = відізвусь, відізвалась.

23. Приrostок зо (зі, зу) назначуємо тим самим знаком, що з:

to the ze ze ze the m. m. m. P. M. S.

24. Прийменник з зазначуємо тим самим способом, що приrostок з, при чому пишемо його завжди разом з наступним словом. Перед х і ф† прийменник з зазначуємо знаком на с. На прийменники із, зо, зі окремих знаків стенографія не вживаває, іх зазначуємо, як з:

1. ~~to the m m m m m m m m~~
2. ~~to the m m m m m m m m~~
3. ~~to the m m m m m m m m~~
4. ~~to the m m m m m m m m~~

25. із, зо, зі = з: ~~to the m m m m m m m m~~
~~to the m m m m m m m m~~
~~to the m m m m m m m m~~
~~to the m m m m m m m m~~

26. з перед приrostками (прийменниками): ~~to~~ = з-над,
~~to~~ = з-перед, ~~to~~ = з-під, ~~to~~ = з від, ~~to~~ = з в: ~~to~~ = з-від
~~to~~ = з-під ~~to~~

27. Приrostки: ~~to~~ = зи-, ~~to~~ = пере-, ~~to~~ = при-, ~~to~~ = з-
з зи, з пере, з при; приrostок зи пишемо окремо або луличмо
1) = підоозра.

Значки: Г = великий, Г = велика, невелика,
 Г = велику, V = багато(ий), Г = лиш(е), Г = були,
 Г = вони, Г = замість, Г = досить, Г = часто.

4. after age 50 yrs - on x rays as 2nd - to
see bone older in L - E will go up long - to see
it's age - of 2nd age in - & all the time until it
is hard like bone - on the way to bone - 5 yrs
in 15 yrs - & out bone - & \checkmark 10 yrs, a
and then - you to - when - 10 yrs old - 10 yrs old
B - the bone right \checkmark the bone \checkmark the
bone for bone - by \checkmark the right \checkmark - ready to
use if \checkmark - when \checkmark 10 yrs - on the way to
a long time come \checkmark - on the bone - bone can

1) $e = ei$: *сизъми.*

²⁾ жч = щ (*ближче*), див. Правопис, 5.

на він - і він він він він він він
він він він він він він він він

ІІ. Краще з мудрим згубити, як з дурним знайти.
З неба насувалась біла хмара. Гаразд вам, Степане! Ви-
бігав мати з хати сина зустрічати. Листки спадали з дерев. Здалека чути страшний гук гармат. Вона не здужала
вже кричати. Віт(е)р вдарив у вікна та збудив нас. Знагла
ми вчули страшний крик. З вікна впали занавіси. Він
ст_↓рибав з каменя на камінь. Зелена пахуча трава вибива-
лася з-під (=зпід) тину. З річки вист_↓рибула велика жаба.
Брат збив велику шибу над дверми. Гамір звірини перери-
вав тишу. З річки виринули русалки. Через нашу луку
перепливав невелика річка. Ти мав переписати задачу з ма-
т(е)мат(и)ки. Бу(х)галт(е)р перевірив рахунки.

§ 5. Голосні *a, я*

Голосний *a* зазначуємо:

а) символічно — після приголосних погрубленим
передушеого знаку (див. 10.);

б) азбучним знаком:

1) на початку слів, напр., *Америка*,

2) після голосних, напр., *театр*,

3) на кінці слів після *m↑*, *φ↑*, напр., *мета*, *альфа*;

в) перед *л(ъ)* на початку слів зазначуємо *a* малою ри-
рискою:

1. *л а м е л а* 2. *л а ф а* 3. *л а*

3. *л а ф а м а* 4. *л а ф а* 5. *л а ф а*

29. Після *m↑* і *φ↑* у середині слів *a* пропускаємо (пор. 5.);
в кінцевих складах *тає(мо)* треба *a* зазначити:

6. *т а є* 7. *т а є* 8. *т а є* 9. *т а є* 10. *т а є*

30. Голосний *я* зазначуємо:

а) на початку слів погрубленим знаку *ї* (*я = їа*),

б) після приголосних зм'якшенням і погрубленим при-
голосного (*я = ѹа*, *ся = съа*, *ня = нъа* і т. д.),

в) після приголосних *б*, *в*, *м*, *р* погрубленим складів
бї, *вї*, *мї*, *рї*; склад *п'*я погрубленим збільшеного *n*;

г) після голосних і після приголосних ж, ч, ш знаком на а:

a). $\exists x \exists y \forall z \exists w$

6) The extra o at the end of the word
means you're not being nice to the
writer and they will notice it.
It's a good tip.

b) Mrs. J. is in fact the only one
to be aware of what has

1) go to visit our local library. Explain.

Наростки й закінчення: о-еться, и-иться: мо 32.

Значки: ъ ще, ъ ще раз, ѣ зараз, ѣ дуже,
ѣ байдуже, ѣ якби, ѣ то, ѣ якби то, а так,
а такий, и м, а все таки, о вся, и до-
брим, ю хочеться, и котрий, -а, -е, -и м.

4. $\alpha \approx 7^\circ$ at $z = 0$ but $\alpha \approx 10^\circ$ at $z = 1$.
at $z = 0$ $\theta = 90^\circ$ and $\phi = 0$, $\alpha = 7^\circ$,
 $\beta = 0$, $\gamma = 0$, $\theta = 90^\circ$, $\phi = 0$, $\psi = 0$, $\alpha = 7^\circ$, $\beta = 0$, $\gamma = 0$, $\theta = 90^\circ$, $\phi = 0$, $\psi = 0$

під гілкою - їх зустрічають від 25° до 50°.
Листя відпадає з дерев від середини літа
до кінця жовтня. Вітер відносить
листя на землю.

ІІ. Стати купцем — легка річ, але бути добрым купцем — завдан(н)я тяжке й(=і) трудне. Дерева в парку скрилися свіжими листками. Сті(а)ренька й(=і) мала наша хата. Дим стеляиться над травами. Наблизився хмарний день. Річка вибивалась з-під (=зпід) камін(н)я. Вишила кафт(а)н гарний, але замалий. Світ наче сміявся свіжими травами. Виплив місяць із-за (=зза) хмари. Віт(е)р зрывав листки з_сті(а)рих дерев.

§ 6. Голосний о

33. Голосний о зазначуємо завжди азбучним знаком. Вписуємо його в передущий приголосний, так що повстає один виокруглений знак:

шо: шо , во: во , ло: ло , лъо: льо , мо: мо ,
но: но , со: со , съо: сьо , чо: чо , зо: зо , жо: жо ,
шо: шо , во: во , хо: хо , ко: ко , про: про , хто: хто ,
хво: хво ; хом: хом , ком: ком ; то: то ; бро: бро , фо: фо ,
ро: ро , дро: дро , про: про , тро: тро , фро: фро , ръо (ріо).

шо: шо , во: во , ло: ло , лъо: льо , мо: мо ,
но: но , со: со , съо: сьо , чо: чо , зо: зо , жо: жо ,
шо: шо , во: во , хо: хо , ко: ко , про: про , хто: хто ,
хво: хво ; хом: хом , ком: ком ; то: то ; бро: бро , фо: фо ,
ро: ро , дро: дро , про: про , тро: тро , фро: фро , ръо (ріо).

на початку слів дописуємо о звичайним способом до 34.
наступного складу. окрім дописуємо теж о після т↑, ф↑,
ї (= і↑), — після т при горішній лінії, після ф на голов-
ній, а після ї при середній лінії:

— Розбірте слово. Я відчуваю фізич-
ичну потребу рухатися, але я не можу це зробити.
Я відчуваю фізичну потребу рухатися, але я не можу це зробити.

В закінченнях -ого, -ому пропускаємо о (60):

— Скажіть, чи ви відчуваєте потребу рухатися, але я не можу це зробити?
— ; запам'ятай: т — того (твоого) т — твої

Приrostok (прийменник) з перед о —, перед ко —: 36.

— А я відчуваю фізичну потребу рухатися, але я не можу це зробити.

Наростки й закінчення: т — чого, т — ство: 37.

— т — чого, т — ство; т — ття, т — ття, т — (и)ттям:
т — том: т — том; т — 2020, т — кого, т — (и)ого:
т — овий, т — окий, т — осим, т — оким, т — осих, т — оках:

1) і далі: свого, кого, кому, чього, чьому, всього, такого.

38. Приrostки: *б* = без: *без обрубок*; перед с, з, ж саме *т*: *тільки та та та та*; з о і плучиться без в один знак: *тільки та та та*.
— *роз(i)*: *роз роз роз роз роз роз*
— *об(i)*: *об об об об об об*
~~об об об~~

Значки: *з* = що, *т* = його, *з* = йому, *к* = коли, *т/о* = колись, *к* = коли ж, *ч* = чого, *т* = тобі, *с* = собі, *один*, *одна*, *в одних*, *т/о* = товариш, *в* = вираз, *т* = твоє, *яке*, *ч* = чоловік, *т* = був, *т/о* = будеш, *к* = кругом, *к* = кожний(*а*), *к* = кожного, *м* = може, *т* = можеш, *м* = можна, *н* = не можна, *т* = той, *т* = того, *з* = з того, *н* = народ, *т* = туди, *т* = те все, *т* = тим, *тім*, *ч* = однаке, *с* = самого.

39. В реченні пропускаємо граматичні закінчення відмінних слів, коли їх можна легко догадатися. Пропускаємо звичайно:

- 1) закінчення іменної частини складеного присудка: *Він був хвор(ий). Вчися, будеш лікар(ем);*
- 2) закінчення родового відмінка після числівників та після заперечення: *Баба мала п'ять вол(ів). Написав багато лист(ів). Не мало охот(и);*
- 3) закінчення іменників після прийменників: *Над очерет(ом), туга за дом(ом);*
- 4) закінчення додатків, якщо зміст речення вказує на форму слова: *Дити вдячні батьк(ові);*
- 5) закінчення прикметників-означенень, разом з наростижками *в, к, н*: *Випав гар(ний) дощ, і небо тепер яс(не);*

¹⁾ = об-рубали (і далі): *б*, як частину приrostka *об*, не можна лутити з корінним *р* у групу приголосних.

6) закінчення дієслів:

- а) в теперішньому часі, коли докладно названа особа: *Я не зна(ю), ти не зна(еш);*
- б) в минулому часі, коли дія без сумніву відноситься до минулого, наприклад, коли в реченні є такі слова, як *давно, колись, або коли вже* в одному слові зазначена форма минулого: *Ми та вже давно бач(или). Вчора ход(или) ми на село;*
- в) в умовному способі після слів *щоб, мовби, якби і т. д.*: *На те коня купоть, щоб не спотика(в)ся;*
- г) в неозначеній формі після слів *хочу, мушу, можу, починаю, треба і т. ін.* (дієслівний складений присудок): *Можу роб(ити), мушу чита(ти), хочу спа(ти), треба працюва(ти).*

Коли закінчення діеслова пропущене, тоді частку *ся* пишемо окремо.

Крім того, пропускаємо:

7) наросток *-ш, -ши* (разом з закінченням) у найвищому ступені прикметників і прислівників: *Найкоротший місяць;*

ті самі наростики у вищому ступені прикметників і прислівників після слів *ніж, як, від, за, над, чим-тим, що-то, щораз, далеко і т. н.*: *Північ(ні) вітри холод(ніші), ніж захід(ні). Чим дов(ше) сонце на небі, тим тепл(іше) на землі.*

Примітка до 1 — 5. В сумнівних випадках, коли число іменника не зовсім певне, скорочене слово читаємо в одинині; в множині в таких випадках закінчення зазначуємо: *Іду до брат(а): іду до братів.*

Ч. *іде-до-брат-а* — *іде-до-брат-ів*
іде-до-брат-а — *іде-до-брат-ів*

е ві - ах, і під ла - ла, як ли - ві -
туб - е - ла, ах, яко - ах, та - ри -
ві - ві - ві - ві - ві - ві - ві - ві -
лі - ла, лі - лі - лі - лі - лі - лі -
лі - лі - лі - лі - лі - лі - лі - лі -
лі - лі - лі - лі - лі - лі - лі - лі -
лі - лі - лі - лі - лі - лі - лі - лі -
лі - лі - лі - лі - лі - лі - лі - лі -
лі - лі - лі - лі - лі - лі - лі - лі -

**ІІ. Щасли(вий) той, хто так жив, що не змарнува(в)
життя. Сонце сковалось за гори, і чор(ний) морок встї((а))
ва(в) з_мертв(ого) бору. Така моя хата, як тво(я) палата.
Вчора ход(или) ми з_ним на село. Де багато господинь,
там хата не_метена. Хто дба(б), той ма(б). Дит(и)на сама
не_знала, що робити, к(о)го слуха(ти). Давила його туга
за дом(ом). Козаки за порога(ми) звалися запорожця(ми). Су-
х(е) жовт(е) листя дощем спадало з_дерев. Дим низько
слався над очерет(ом). Козак пана не_знав звіку. Я бачив
див(ний) сон. Хто хоче, той може. І зробився я незрим(ий).
Сонце стояло вже над гор(ою). Довгими вечор(ами) велися
безконеч(ні) розмови та сварк(и). Хто багато бажа(б), мало
ма(б). Година вибила, час вже до робот(и). Остї((а))п зірвався
на рів(ні) ног(и) і побіг щосили.**

§ 7. Голосні і, ї

Голосний і зазначуємо:

- 1) після б, в, м, р символічно, — вивищенням цих зна-
ків (див. ІІ.);
 - 2) після всіх приголосних азбучним знаком.
40. а) Після приголосних *ð*, *n*, *m*, *φ*, *x*, *ч*, *мп*, *хв*, *гв* вписуємо і в передуший знак, через те ї повставає гостре
закінчення цього знаку:

е-т-и-р-и-д-i, і-ч-i, т-н-i, р-мн-i, т-м-i, ф-ф-i, ж-х-i,
ж-хв-i, г-еви-г-ei, г-коi; д-iя, ж-хia і т. д.

а від н-а т-а ч-а в-а
н-а в-а м-а т-а с-а з-а л-а
л-а т-а т-а т-а т-а т-а
л-а т-а т-а т-а т-а т-а

В закінченні наказового способу (-ть) зазначуємо *i* — 41.
якщо не можна його зазначити символічно або гострим
закінченням передущого знаку — натисненням початку
знаку *ть*:

а-т-и-л-и-л-и-л-и але: ж-и-л-и

б) Після всіх інших приголосних зазначуємо *i* азбучним 42.
знаком — рискою вгору. Знаки чи склади, що стоять після
i, підносимо на величину малого знаку:

а-т-и-л-и-л-и-л-и
и-з-и-з-и-з-и-з-и
и-з-и-з-и-з-и-з-и
и-з-и-з-и-з-и-з-и
и-з-и-з-и-з-и-з-и
крім цього: т-и-т-и-т-и-т-и

Так само треба зазначити гол. *i* після приг. *v*, де його 43.
зазначуємо „ключкою“ (дві-, чві-, тві-, дзві-, цві-) і після
груп *бр*, *хм*:

а-т-и-л-и-л-и-л-и
а-т-и-л-и-л-и-л-и
а-т-и-л-и-л-и-л-и
а-т-и-л-и-л-и-л-и
а-т-и-л-и-л-и-л-и
а-т-и-л-и-л-и-л-и

На початку слів зазначуємо *i* рискою вгору, при 44.
чому малі знаки підносимо до середньої лінії, а звичайні
знаки залишаються на головній лінії. Перед *д*, *н*, *ч*, *ш*,
м, *кр*, *скр*, *сп*, *рж* вживаемо риски вниз:

¹⁾ = зомлів (зо = з).

на кінці слів зазначуємо *i* так само, як *i* в середині.
В кінцевих складах *-bi*, *-vi*, *-mi*, *-ri* зазначуємо *i* не символічно, тільки азбучним знаком (рискою вгору); в кінцевому *-ti* знак *i* виписуємо на *t* (риска вниз):

45. На кінці слів зазначуємо *i* так само, як *i* в середині. В кінцевих складах *-bi*, *-vi*, *-mi*, *-ri* зазначуємо *i* не символічно, тільки азбучним знаком (рискою вгору); в кінцевому *-ti* знак *i* виписуємо на *t* (риска вниз):

*б*и *б*и *в*и *в*и *м*и *м*и *р*и *р*и *т*и *т*и

Коли не можемо зазначити *i* ні одним із трьох вищеперечислених способів, тоді його пропускаємо. Це діється в таких випадках:

46. а) після *t↑* в середині слів (пор. 7., 29.):

*б*и *т*и *в*и *т*и *м*и *т*и *р*и *т*и

47. б) перед *t↑*, *ч↑*, *щ*, *-ття*; в сумнівних випадках можна *i* зазначити окремо рискою вниз.

*б*и *т*и *ч*и *щ*и *т*и *т*и *т*и *т*и *т*и *т*и

48. в) перед *e*, де *i* треба б зазначити піднесенням наступних складів, зокрема там, де його в вимові не чуємо (напр., *касієр*, див. 54.). Якщо *i* можна зазначити символічно або гострим закінченням передуваючого знаку, тоді його зазначуємо:

*ка*сієр *ка*сієр але: *ка*сієр

49. г) в чужомовних словах перед *я* (тільки в середині слів, ніколи на кінці) та перед *ї*, *ю*, коли *i* в вимові не чуємо (напр. *армїї*, *армїїю*, див. 54.). Сюди, розуміється, не належать склади *-дія*, *-хія*. На кінці слів *i* перед *я* треба зазначити:

*ар*мїї *ар*мїї *ар*мїї але: *ар*мїї *ар*мїї *ар*мїї

50. Голосний *ї* (р = ї)

З двох знаків на *ї* першого (,) вживавасмо тільки на початку слів, другого (,) тільки на кінці. В середині слів зазначуємо *i* так само, як *i*.

Після приrostків пишемо й так, якби це був початок слова.

В складах -оїть зазначуємо ї натисненням початку знаку ть.

В займеннику йм заступаємо ї знаком і (= ІІІ.)

у дес од об аза т' ви' ти ж' ви' ти зи'
чи' си'
ж' в' д' о' ф' - си' си' си' си' си' си' си'

Приrostok (прийменник) з перед і, і = -б.т.: зи' зи' 51.

зди' б'ю' зи' зи'

Наростки й закінчення: І--тий, тний, -тей: зи' 52.

зел'ю'ю'; І--тій, -тний: зи' зи' зи' зи' зи'

-тих, тних: зел'ю'ю'; зи' -ість, вість, -ність, -ест-

-ости, -вости, -ності, зи' -ості, -вості, -ності, зи' -ість,

-ести: зел'ю'ю'; зи' -ім, -кім, -нім, зи' -вій, -кій,

-ній, зи' -вої, -кої, -ної, зи' -вому, -кому, -н(ъ)ому:

зел'ю'ю'; зи' -ення: зи' зи'

. Значки: зи' Україна, зи' ^Рукраїнець, зи' ^Рукраїнськ(ий),

зи' між, зи' після, зи' -ніякий, зи' -нікоми, зи' кілька(о),

зи' скільки, зи' -ніщо, нічого, зи' -ї, зи' щось, зи' щоб,

зи' собі самоту, зи' надто, зи' великий, зи' для, зи'

розкаже, зи' тільки, зи' скрізь, зи' щораз то, зи' було,

зи' буває, зи' буде, зи' не буде, зи' мабуть, зи' - тоді,

1) і далі — див. 49.

Загально, повинен, повинен бути, *mi*, *nіж*), *ix*, *всі*, *всіх*, *інш(ий)*, *інакш(ий)*, *перш(ий)*, *хотіти*, *в тім*, *в тих*, *піс* (цел), сьогодні.

4. C. C. B. und die T. - St. L. bei - und Prost.
Zu - 12. Cl^o ab 2. u. d. 9. von 3. 5. 10. 15. 20. 25. 30. 35. 40.
zu - gut zu le - . f. m. d. b. r. M. d. y. C. - od.
1. d. d. f. d. a. n. - / o. t. n. d. x. s. h. t. - x. e. h. - o.
S. 1. 2. 3. - a. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11.
a. f. l. t. y. H. - j. b. v. d. y. e. f. g. a. o. c. a. e. o. b. - y.
u. C. t. e. p. h. - o. n. - q. n. a. d. - e. a. g. n. d. f. b. o. o.
f. c. b. a. s. e. c. b. t. - / a. d. g. P. i. d. - e. n. P. i.
P. I. d. - P. (P. b. r. i. d. - a. n. t. c. b. n. y. a. t. y. -
x. a. n. e. n. t. o. n. o. n. - f. l. o. n. d. - f. l. o. b. 2. 1. n. e. n. t.
a. t. - ~ 5. 9. u. k. o. y. - d. n. K. R. j. C. - C. / b. a. c. -
v. e. v. e. n. x. H. b. - ~ , a. g. z. a. d. a. x. b. - a. f. b. b.
A. a. b. - . f. l. - x. t. 2. 9. g. e. n. e. n. l. f. b.
L. 2. f. g. t. a. t. t. b. - g. t. e. s. P. , a. C. n. a. b. b. a. g.
z. - f. l. & H. f. l. l. b. - w. - a. t. o. n. e. n. t.
c. a. n. - e. y. g. b. - g. - m. K. y. g. c. - g. p. a. n. n. o. - n. b.
z. d. e. n. a. f. C. n. 1. 2. n. o. n. g. n. q. - n. D. n. s. - 1. 2. a.
m. b. - n. y. q. o. n. y. m. n. P. C. n. b. - x. g. o. n. d. t.
z. e. t. - z. o. n. 1. f. o. f. i. c. - c. t. e. n. c. d. t.

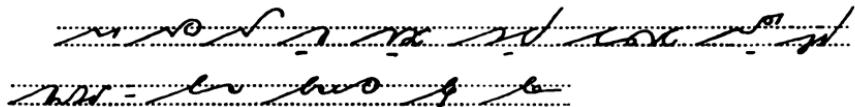
3) порівняльний сполучник.
4) краще (крас-че).

ІІ. Праця є *тим* біль(ша), чим біль(ший) опір, *який* треба побороти. Давно *вже* стјемні(ло) надворі. *Після* вечер(i) Микола ліг спа(ти) на соломі. Зеленіло ціле море колоск(iv) пшеници. Бліде батько(ве) лицце сттало жовт(e), як віск. Нам не *треба* балакан(н)я, не *треба* слів, а *треба* діл. Побрят(a)вся сокіл з крилат(im) орл(ом). *Виплакала* карі очі за чот(i)ри ночі. На тем(nому) небі зірк(i) засіяли. *Він був* за(й)нят(ий) писан(n)ям і кивн(uv) мені, щоб я *підіждав*, поки *він* скінч(ить). *Тв(o)с* балакан(н)я не *має* *ніяк(ого)* значен(n)я. *Кожний* бажа(б) зроб(ити) св(o)б життя *вигід(ним)*. До піз(n'yo)ї ночі кипіла на гребл(i) робота. Чим дов(ше) сонце на небі, *тим* тепл(iше) на землі. Тверд(iй) сніг світ(i)вся блакит(ним) світл(ом) у темряв(i) ночі. Крім сонця, місяця і планет, ми бач(имо) на неб(i) ще безліч зірок. Тіло, гостро закінч(ене), зустріча(б) мен(shий) опір, *ніж* тіло широ(ке).

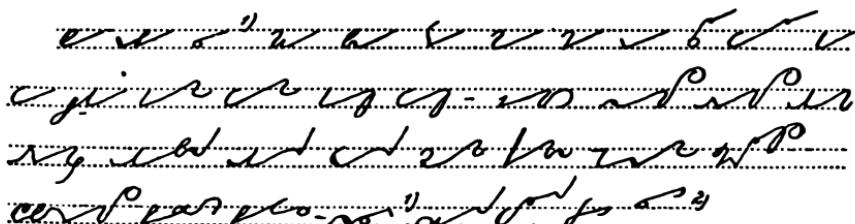
§ 8. Голосний е — Приголосний ѹ

Голосний е

1) На початку слів зазначуємо гол. е азбучним знаком; після е малі знаки підносимо до середньої лінії, звичайні залишаємо на головній лінії, з винятком ə, яке теж підносимо на величину малого знаку:

2) Таким самим знаком зазначуємо е після всіх голосних, після губних приголосних (*b*, *v*, *m*, *n*, *f*) та після приrostків. Коли перед е стоїть приrostок, тоді дальші звичайні знаки — з винятком ə — залишаються на головній лінії (як на початку слів), у всіх інших випадках підносимо їх на величину малого знаку:

¹⁾ і далі — див. 48.

²⁾ = всіб; пор. значок *весь*, *все*.

55. 3) Перед *t* і *ç* зазначуємо знаком *їе*, а після приголосних, що можуть м'якшитися, знаком *ъе* (*се = съе* і т. д.):

тѣлѣцъ въ сѣнѣ

56. У формах займенників *мої*, *твої*, *свої* не зазначуємо *о* перед *е*, а в займенниках *моєму*, *твоєму*, *своєму* пропускаємо *oe*:

моїмъ твоїмъ своїмъ

Приголосний *й*

57. 1) Перед знаками *t*, *ç* та в складах *-ей*, *-ий* (в середині слів) зазначуємо *й* азбучним знаком:

тѣлѣцъ въ сѣнѣ

58. 2) У всіх інших випадках *й* заступаємо знаком *i*:

а) рискою вниз — на кінці слів цієля *e*, *u* та після *i*, яке зазначуємо піднесенням наступних складів;

б) рискою вгору — після *a*, *o*, *y*; після *ай*, *ой*, *уй* наступні склади підносимо, як при *i*; після *i* можна вжити риски вгору тільки тоді, коли *i* зазначуємо символічно або гострим закінченням передушеного знаку, і то тільки на кінці слів. Про склад *йо* див. 34.

тѣлѣцъ въ сѣнѣ
тѣлѣцъ въ сѣнѣ
тѣлѣцъ въ сѣнѣ
тѣлѣцъ въ сѣнѣ

59. 3) В складах *-eїський*, *-ий* (тільки в середині слів) та після приrostків *й* не зазначуємо; перед *t* треба *й* зазначити (азбучним знаком):

тѣлѣцъ въ сѣнѣ
тѣлѣцъ въ сѣнѣ
тѣлѣцъ въ сѣнѣ

¹⁾ = підоїма (19., 75.)

~~най- писати - якнай- писати окремо (39., 7.).~~Приrostок (прийменник) з перед е: ~~один-ий~~ 61.~~один-ий~~**Наростки й закінчення:** ***-ст*** - сте: *один-ий*; ***-ий***, **62.****-віший**, **-ніший**: *один-ий* *також* *один-ий*;**-ник**, **-ніця**: *один-ий* *один-ий*;**-нич(н)ий**: *один-ий* *один-ий*; ***-нищтво***: *один-ий****один-ий***; ***ст*** - стєся: *один-ий* *один-ий*

Значки: ***в*** - майже, ***в*** - середина, ***в*** - проти, су-
проти, ***в*** - була, ***в*** - великого, ***в*** - розум, ***в*** - розумний,
в - обов'язок, ***в*** - зобов'язання, ***в*** - сам собі, ***в*** - якого,
в - якось, ***в*** - товариство, ***в*** - помогти, ***в*** - тієї, ***в***
здається, ***в*** - потрібний, ***в*** - всіма, ***в*** - суспільний,
в - ого, ***в*** - також, ***в*** - отже, ***в*** - отож.

Ч. *один-ий* *один-ий* *один-ий* *один-ий*
один-ий *один-ий* *один-ий* *один-ий* *один-ий*

¹⁾ не перед **ви** і при пишемо окремо.

альпійські - боржавські - сіві
сторожинецькі - кримські - таємінські
таврійські - джанкойські - азогурські - калінівські
чорногорські - кримські - лісопарківські
білозерські - вінницькі - солотвинські -
шевченківські - міжгорські - кримські - ольвійські
таврійські - сіві - боржавські - сіві - сіві
чорногорські - сіві - сіві - сіві - сіві

ІІ. Перша й найдавніша форма торгівлі — це замінна торгівля. Кожний народ мав своїх рільників, ремісників, промисловців і купців. Пшениця за(й)мав найперше місце між всіма родами збіжжя України. Іде про те, яка форма життєвого¹ обезпечена для селянства(а) найонігіднішою. Вітер тихо росу ра(н)ю з тра(в)иці зді(й)мав. За об'єкт спостережень ми обрали собі комах. Відомо, що крейда і вапняк поєст(а)ли на дні моря. Чим час щасливий, тим видеться короткий. Найважніше джерело тепла для землі — це сонце. В своїх творах виявив себе письменник великим майстром рідного слова. З цілого серця бажаємо вам долі. Найкраще (=найкрасивіше) і найвище (=найвище) пасмо в східному Бескиді — це пасмо Чорногори.

§ 9. Голосні *y*, *w*

Голосний *y* зазначуємо:

63. 1) Символічно — зниженням передушеного знаку на величину малого знаку (див. 12.). Групу приголосних перед *y* знижуємо звичайно всю (див. 13.):

алпійські - боржавські - сіві

¹⁾ = *ж*.

2) Коли передущого знаку не можна занизити, зазначуємо *у* азбучним знаком, при чому зливаємо його з передущими знаками *б*, *ð*, *ч*, *к*, *л*, *м*, *н*, *р*, *с*, *т↓*, *ф↓*, *ч↑* в один знак:

у б р у б р о т р о ф ф л а: *у з е т з у:* *у з у:*
у ч у: *у м у:* *у л у:* *у н у:* *у с у:* *у ч у:* *у т у:*
у ф у: *у к у:* *у р у:* *у б р у б р о т р о ф ф л а:* *у з е т з у:*
у з у: *у ч у:* *у м у:* *у л у:* *у н у:* *у с у:* *у ч у:* *у т у:*
у ф у: *у к у:* *у р у:*

3) Азбучним знаком зазначуємо теж *у* на початку 65. слів, при чому з наступними знаками *в*, *г*, *х*, *м*, *с*, *т↓*, *ф↓*, *ш*, *ть* зливаємо його в один знак, і то не тільки на кінці слів, але й в середині:

у в у с т р у ф ф с е с с а н: *у в у в:* *у г у:*
у х у: *у м у:* *у с у:* *у т у:* *у ф у:* *у ш у:* *у т в у:*
у в у с т р у ф ф с е с с а н: *у в у в:* *у г у:*
у х у: *у м у:* *у с у:* *у т у:* *у ф у:* *у ш у:* *у т в у:*

4) Перед *б*, *ð*, *л*, *ль*, *ч*, *зб*, *зð*, *ра*, *ро*, *ри*, *рі* со зазна- 66. чуємо *у* на початку слів рискою з-під лінії:

у б р у б р о т р о ф ф л а:
у з Ѱ р у з Ѱ р о т р о ф ф л а:
у л р у л р о т р о ф ф л а:

5) Склад *-ур-* (*-юр-*) зазначуємо окремим знаком, — зде- 67. більшого тільки в чужомовних словах; в наших словах по-користуємося ним тільки тоді, коли *у* не можна зазначити символічно. З наступними чи передущими знаками луčиться *-ур-* так само, як *у*:

¹⁾ *-тому* (див. 35.)

²⁾ *писатиму*

³⁾ *-зъкий* = *-ський*, див. Правопис, 6.

ур (юр):

68. б) Якщо не можемо зазначити *у* ні одним з вищенаведених способів, тоді його зовсім пропускаємо. Воно діється особливо в таких випадках:

- після приголосного *ш*,
- в наростках *-ну-* і *-ува-*, якщо *у* не можна зазначити символічно,
- в кінцевих складах *-т(и)кую*, *-еш*, *-е*, *-мо*, *-сте*, *-ть*:

—, але

Голосний *ю* зазначуємо подібним способом, як *у*.

69. 1) На початку слів, після голосних і після губних приголосних (*б*, *в*, *м*, *н*, *ф*) та *ч*, *ж*, *ш* — значить, всюди там, де чуємо *йу* (=ю), — знижуємо знак *й*:

70. 2) Після *р* зазначуємо *ю* так, що знижуємо склад *рі* або зливаємо цей склад з азбучним знаком *у* в один знак; в чужомовних словах у складах *рію*, де за 49. пропускаємо *i*, зазначуємо *ю* зниженням *й*:

71. 3) В складах *-ю*, *-ючи*, де *і* треба б зазначити піднесенням наступних складів, заступаємо *ю* знаком *у*:

72. 4) У всіх інших випадках (після приголосних, що можуть м'якшитися) *ю* зазначуємо так само, як *у*, з тим, що приголосні м'якшимо (отже, *ню=ньу*, *сю=сьу* і т. д.):

¹⁾ першого знаку вживаемо на початку і в середині слів, другого на кінці.

²⁾ і далі: армю, Даню, Грецю, лекцю, див, 49.

з у, з ю: *з у в а т а в и с я*

перед *у* з-під лінії: *з у в а т а в и с я*

Наростки *й* закінчення: *-вому, -кому, -н(ь)ому, 74.*

вою, -кою, -н(ь)ою: *з у в а т а в и с я в о ю*; *-уть, -ють, -уться, -ються* лу-
чаться з передущими знаками, як *у*; *-тують:* *з у в а т а в и с я в о ю т ю*; *-иств, -истю, -иство:* *з у в а т а в и с я в о ю и ст*; *-т(ь)ому,*
-ти(ь)ому: *з у в а т а в и с я т(ь)ом*.

.Значки: *поміж, собою, казати, с-, забув,* *розуміння, мод, -и, -ей, молодський,*
*-ого, людина, тими, потребують, та-ку, - всю, всюди, слови, зовсім, хо-
чу, схожу, можу, можемо, мушу, мус(ить),
тію, покищо, тому що, самостійний.*

Ч. *з у в а т а в и с я в о ю в и с я в о ю*
з у в а т а в и с я в о ю в и с я в о ю
з у в а т а в и с я в о ю в и с я в о ю
з у в а т а в и с я в о ю в и с я в о ю
з у в а т а в и с я в о ю в и с я в о ю
з у в а т а в и с я в о ю в и с я в о ю
з у в а т а в и с я в о ю в и с я в о ю
з у в а т а в и с я в о ю в и с я в о ю
з у в а т а в и с я в о ю в и с я в о ю

на-е а́т га-же-лі ве-тат-ко-е-го
и-з-де-с-т-и-в-е-б-о-д-и-а-ж-е-х-о-
се-т-и-в-е-б-о-д-и-а-ж-е-х-о-
з-е-т-и-в-е-б-о-д-и-а-ж-е-х-о-
г-е-т-и-в-е-б-о-д-и-а-ж-е-х-о-
т-и-в-е-б-о-д-и-а-ж-е-х-о-
и-ф-р-о-в-о-з-и-г-и-а-д-и-а-н-и-к-
и-ф-р-о-в-о-з-и-г-и-а-д-и-а-н-и-к-
и-н-о-т-и-в-е-б-о-д-и-а-ж-е-х-о-
и-н-о-т-и-в-е-б-о-д-и-а-ж-е-х-о-
и-н-о-т-и-в-е-б-о-д-и-а-ж-е-х-о-

ІІ. Мол(i)єр створив **найкраші** (= найкрас) зразки фран-
цузъкої¹⁾ комедії. У слав(nім), преслав(nім) міст(i) Чичи-
рині задзвонили в_усі дзвони. Місяцю мій яс(ний), з_висо-
(кого) неба сховайся за гори. Чим даль(ше) єглиб, тим
поклади воску стїавали груб(ші), багат(ші), видат(ніші).
Минув лю(тий), остан(ній) сувор(ий) місяць зими. Зно-
сість і труд, і спрагу, і голод, бо вам призначено скалу
оцю розбить. В_так(у) добу під горо(ю), біля того гаю,
що чорн(i)є над водо(ю), щось біле блука(є). Низько сте-
ляться хмари, ростуть, збива(ють)ся вкупу і опада(ють).
На узгір'(ї) був холод(ний) вітер. Після силь(ного) дощ(у)
на землі залиша(ють)ся калюжі²⁾. Довга фігура розігну-
лася поволі та захиталася на нетвердих ног(ах). Пусти
уха поміж люди, то немало почу(вш). На те коня кують,
щоб не_спот(и)ка(в)ся. Блакит(не) небо дихало на землю
теплом. Сміш(ні) ти, що намага(ють)ся інших уч(ити) того,
чого сам(i) не_зна(ють).

§ 10. Приrostки і прийменники

(Повторення та доповнення)

Про приrostки й прийменники, що їх пишемо звичай-
ним способом (*на, за, до, про, по, пра, пре, коло, поза*)

¹⁾ -зъкий = съкий, див. Правопис, 6.

²⁾ ю (= ѿ) азбучним знаком!

і т. д.), на цьому місці говорити не будемо. Тут звертаємо увагу тільки на ті приrostки й прайменники, що їх зазначуюмо окремими (скороченими) знаками.

1. Українські приrostки й прайменники

75.

б. = без: без бл бл бл бл бл бл (пор. 38.)

в = ві: ві ві ві ві ві (14.)

від = від(i): від від від від (27.)

від = від(i0): від від від від (19.)

з = з: 1. перед в, г, в, в, к, м, н, ш: з н н
з н н н н н н н н н н н н н, але
з н н н н н н н н н н н н н н

2. перед х, ф↑, і↑, ко: з х х х х х
з в, з пере, з при: з в з з з

3. перед усіма іншими знаками: з в в в
з в в в в в в в в (з від) з в в в
з в в в в в в в в в (з ви), але
з в в в в в в в в в в в в в в

з = із = зі = зо = зу: з з з з з з з з з з
з з з з з з з з з з з з з з з
(21.—26., 31., 36., 51., 73.)

над(i): над над над над (19.)

якнай, якнай: якнай якнай якнай (60.)

об(i): об об об об (38.)

¹⁾ об'явя; після приrostка я пишемо так, якби воно стояло на початку слова.

перед, при: над над над над
над над над над над над над
над над над (27.)

перед(i) = пред над над над над (19.)

під(i): над над над над (19.)

поз(i): над над над (38.)

Всі інші приrostки (прийменники) пишемо, як звичайні склади (крім тих прийменників, на які утворено спеціальні скорочення - значки, напр., *через*).

76. Прийменники *в* і *з* та частку *не* (перед дієсловом), які в звичайному письмі пишемо окремо від слова, до якого вони належать, в стенографії пишемо разом з наступним словом. З другого боку, подибуються випадки, де в стенографії деякі приrostки треба писати нарізно, хоча в звичайному письмі пишемо їх завжди вкупі з наступними складами. До таких приrostків належать: *най* перед усіма знаками, *перед*, *при* і *ви* перед *б*, *з*, *о*, *р*, *клю*, *лю*, *ку* та всі приrostки перед *перед*, *при*; тільки з *і* в пишемо вкупі з наступними *перед*, *при*. Перед *лю* пишемо теж *не* нарізно.

над над над над над над
над над над над над над

Всі приrostки пишемо в тому місці, де починається наступний знак, отже, перед *т*, *ц*, *бр* при горішній лінії (*в* задержує своє місце), перед *в* при долішній:

над над над над над над

77. Щоб зазначити після приrostка гол. *у*, знижуємо приrostок:

над над над над над над

2. Чужомовні приrostки¹⁾

78.

аб:

інтер:

ад:

ката:

ана:

мета:

архі:

кон, контра:

анти:

РР:

гіпер:

суб:

екс, екстра:

транс:

ре:

ультра:

Значки: = враз, = величез(ний), = багатство, = поперед(ний), = уряд, = загаль(ний), = справді, = особливо, = тимчасом, = сучас(ний), -ого, = та ї, = куди, = тут, = нині, = ниніш(ний), = помічник.

Ч.

¹⁾ Не всі, що вчаться стенографії, знають будову чужомовних слів; тому й можна чужомовні приrostки писати так, як іх чуємо; з другого боку, можна цих скорочень уживати навіть тоді, коли склад насправді приrostком не є.

Було - відійшло від нього. І він відійшов. Ти - відійшов. І він відійшов.

ІІ. Коли купець одержить иосилку в зіпсова(ному) ст[†](а)ні, повинен жада(ти) опуст(у) ціни. Ст(а)в ус(ьо)го вчитись і за рік ус(ьо)го вичивсь. Згоди буде, незгода руйн(у)є. Не здавай серцю жалю, бо я в чуж(им) краю. Природа наочила людів дуже багато, але її дуже багато перед ними закрила. Поле розіславо зеле(ний) килим. Ост(а)п зірвався на рів(ні) ног(и) і побіг далі. В хату ввійшов ст(а)р(ий) Джеря, з блід(им) лиц(ем) та смут(ними) оч(има). Собаки зграями вібігали з дворів і із скаже(ною) гавкотне(ю) бігли за воз(ом). Після промов(и) наш(о)го предст(а)в(н)ика перевано дискус(ію).

§ 11. Наростки і закінчення (Повторення та доповнення)

79. 1. Українські наростки і закінчення

—e, -ie: ліле (пор. 15.)

—o: -еться, ко-еться, ко-итися: коко

коко (32., 62.)

—i: -ти, -ити: коко (15.) ко-ите: коко (62.)

—t: -тити, -тими, ко-тите, ко-тить, ко-титься:

коко (32., 62.)

—9: -тись, ко-тися: коко (32.)

—ч: -уть, -ють, ко-уться, -ються, ко-тують: коко

коко (32., 62.)

член из з а г р а ф ы и с с и т ь (74.)

— (не) будь: *н а ч и с л о*

— ж, э: —же: *и в о л о ж е н и е*

1. -т(н)ий, -тей: *с о в с я с я с я*; Р. -т(б)ого,
-тн(б)ого, β : т(б)ому, тн(б)ому: *т р и т р и т р и*
и с с и т; Л. -тн(н)их, -тнх, Л. -тых: *в с л о в с я*

1. -т(н)ий: *т т т* (52., 74.)

Г. -теський: *т т т*

Г. -том: *т т т* (37.)

Г. -ття, -тття: *т т т* (37.)

Г. -ство, -тство, б. -ство: *т т т* и с с и т 80.

наростки перед -ство (и, -и, -ен, -ни) пропускаемо: *т т т*
т т т и с с и т *т т т* *т т т* *т т т*
т т т *т т т* (37., 62.)

г. -есть, г. -ости, г. -ости, г. -истю: *т т т*
т т т и с с и т *т т т* перед -есть пропускаемо в, к, и: *т т т* *т т т*
т т т *т т т* *т т т* (52., 74.)

г. -ж(н)ости, -ж(н)ости, г. -ш(н)ости, -ш(н)ости: 81.

т т т *т т т* *т т т* *т т т*; Г. -т(н)есть: *т т т*

Г. -тей, -тич, -точ: *т т т* *т т т* *т т т* 82.

в складах -таточ-, -таток-, -татич- пропускаемо одно т: *т т*

т т т

Г. -нения(н): *т т т*

1) = мистецтво.

з: ків, з: -гів, ж: хів: 23. в: ніж. (62.)

з: зовиши (20.)

83. В наростках **-вич**, **-вичя**, **-вський**, **-ові**, **-виши** пропускаємо **е**, а в наростку **-виче** цілий склад **-ви**:

-вич: ~~дл ссл чл~~

-вичя: ~~л ссл Рх~~

-вський: ~~нн лссл сссл ѹк~~

-ові: ~~рн ссл ф сссл сссл~~

-виши: ~~чл ссл сссл ѹк~~ після $\text{т} \uparrow$ треба **е** вилісати.

~~В Н З с сл~~

-виче: ~~лссл лссл~~

84. В наростках **-ник**, **-нича**, **-нич(н)ий**, **-анин**, **-нина** пропускаємо **н**; перед **е**, **т**↑, **і**, **ї** треба **н** зазначити:

-ник: ~~ен лссл ссл ссл~~ (62.)

-нича: ~~эл Рх ссл ссл ссл ѹк~~ (62.)

-нич(н)ий: ~~нн лссл ссл ссл ѹк~~ (62.)

-анин: ~~сан лссл ссл ссл~~

-нина: ~~ен лссл ссл~~

85. В наростках **-ішій**, **-вішій**, **-нішій** пропускаємо **-і**, **-ві**, **-ні**:

~~кв лг зг ссл ссл ссл~~

86. В наростку **-ючи** пропускаємо **ю**; після **і**, яке зазначуємо піднесенням наступних складів, заступаємо **ю** знаком **у**:

~~ал юч ал юч~~

87. В закінченнях прикметників і займенників **-ого**, **-ому**, **-ої**, **-ою** пропускаємо **о**:

усл. відмінок імені прикметника

В наростках **-ий**, **-кий**, **-ний** пропускаємо **в**, **к**, **н** у всіх **88.** відмінках з винятком називного відм. одн. жіночого і середнього роду (**чорна**, **чорне**), західного відм. одн. жін. р. (**чорну**) і називного відм. множини (**чорні**). Знак **о** зливається в таких випадках з дальшим **и** в один знак (широ~~ий~~**ий**). Після **т**, **й** треба **в**, **к** зазначити. Зазначуємо теж **в**, **к**, **н** у сумнівних випадках, наприклад, у називному відм. одн., коли в корені прикметника **в** **и** (**сив-ий**); в дальших відмінках можна **в**, **к**, **н** пропустити (**19.**, **37.**, **52.**, **74.**).

загальні правила

Часто можемо скоротити слово, пропускаючи його частину, якої в вимові докладно не чуємо. Так можемо пропустити:

1) один з подвоєних приголосників, якщо він не належить до приrostка: **у вільності** **вільно** **вільно**
вільно **вільно** **вільно** але: **вільно**

2) пригол. **в** перед **ц**: **від ціло**

3) пригол. **т** перед **ц**: **від тиць** **тиць** = **тиць**: **тиць**

2. Чужомовні наростики

л: -ізм, **л**: -ізус, **л**: -тизм, **л**: тизус: **з** **зенк** **90.**

л: -логія, **л**: -логічний, **х**: -гогія, **л**: -гогічний,
х: -гогіка: **з** **зенк** **з** **зенк** **з** **зенк**

Г.-тія: членство
Г.-ція, = -їція, = -тація, = -циація: відповідність
задовільність

Л.-тем: Учительство

Г.-граф, Г.-графія, Г.-графічний: математика
географія

Г.-ціал, Г.-циаль: справа

Г.-чио, а-cio, -зіо, с-міо: дзвінок
дзвінко
дзвінка

Г.-еал, -уал: шевелюра

Значення: Г-образити, Г-виразно, Г-вказав, Г-товарись(кий), Г-навіть, Г-якість, Г-кількість, Г-другого, Г-тамошній, Г-якою, Г-якоюсь, Г-людська, Г-людство, Г-те саме, Г-передовсім, Г-уже, Г-очевидно, Г-спершу

Ч. в⁶ з е и ч і с м є ч о в и к о в . с о - 6 с к
ш а н з 1 е с и в и д . з о 2 в о в с я ю в и т . т у
е с е 5 с в е д . , е в б и в с е 6 о в с я ю в
п р . д р о ж . п а л . , п о в с я ю в . с т . в
с в б с е в о в и л а . в 1 с и о , в о с я ю в
в и в . в 2 в е в . з д з е с я 2 в е в с я ю в
з в е с 1 с о в о в и в с я ю в . с е 2 в
в е в с я ю в . в 1 . в 2 . в 1 в 6 в . в а в с я ю в

ні-ні з є більшість усіх губерній.
н і чисті від всіх - ідеальні
ідеї. але сьогодні вони не відповідають
їм, от з цим. Суспільність зробила
єречі відмінної, як чистої та
чистої від всіх земель, які вони
відібрали, але вже відібрали
також, як вже відібрали від
членів, які вже відібрали

П. Акціонар бере участь у майні, зиску і *стратах* банку. Сам(е) число має дуже малу вартість для оцінки(и) значен(н)я народу. Сковорода перш(ий) вказав на ідею національності як необхід(ну) підвалину виховання. Гості ходили, размовля(ю)чи, жарту(ю)чи або торгу(ю)чись. Від ідеалу далеко до зді(й)снення, а часом ідеал бува(е) і недосяж(ний). Ниніш(ня) географія не може абсолютно в'язатись етнографіч(н)ими чи навіть держав(ними) гра(н)иця(ми) так педантично, як в'яза(ла)ся колись. Дітей малень(ких) дв(о)є, побра(в)шиесь за руки, ішли до ліса. Заплака(в)ши гірко, пішов світ(а)ми. Він вернувся в хат(у) і, тихо ступа(ю)чи, підій(й)шов до ліжка. Сум стояв у хат(і), обня(в)шиесь з тиши(ю). Географіл предст(а)вля(е) і дослідж(у)є модин(у) серед природи краю, який вона заселю(е).

§ 12. Значки

Абревіятури — Місяці і дні — Числівники

Значки — це, як уже знаємо, постійні скорочення на 91. слова, що часто повторяються: слово зазначуємо якоюсь його частиною, початком, серединою чи кінцем. Коли значок є початком слова, тоді пишемо його на головній лінії або під лінією, якщо в корені слова є *у*; якщо слово зазначене тільки серединою або кінцем, тоді значок пишемо над лінією або — якщо в ньому є гол. *у* — під лінією. Деякі значки відбігають від цього правила, напр., *їх*, *її*, *його*, *йому*, *для*, *потреба*. Чимало теж значків утворено сполучкою початку й кінця слова (напр., *Україна*, *серед*).

До основних значків додаємо приrostки і наростики, як до звичайних складів, при чому приrostок пишемо завжди там, де починається значок. Часто кілька значків сполучуємо разом, особливо тоді, коли слова творять одну логічну цілість (все_ж_таки, в_такому_разі і т. д.). Іноді лучимо теж значки з словами, що значками не є (здається_ся_мені)

<u>Аж</u> = <u>а ж</u>	<u>він</u> = <u>в и н</u>
<u>Байдуже</u> = <u>б и д у ж е</u>	<u>його</u> = <u>й о г о</u>
<u>Чо</u> = <u>ч о</u> - збайдужів	<u>йому</u> = <u>й о м у</u>
<u>багато</u> = <u>б а г а т о</u>	<u>який</u> = <u>я к и й</u>
<u>без сумніву</u> = <u>б о</u>	<u>для</u> = <u>д л я</u>
<u>більш-менш</u> = <u>б м</u>	<u>добрий</u> = <u>д о б р и й</u>
<u>буду</u> = <u>б у д у</u>	<u>достиль</u> = <u>д о с т и л</u>
<u>будь</u> = <u>б у д</u>	<u>другий</u> = <u>д р у г и й</u>
<u>був, -ла</u> = <u>б у в, - л а</u>	<u>дуже</u> = <u>д у ж е</u>
<u>буваю</u> = <u>б у в а ю</u>	<u>Завіщо</u> = <u>з а в і щ о</u>
<u>Великий</u> = <u>в е л и к и й</u>	<u>загал</u> + <u>всагалі</u> = <u>з а г а л + в с а г а л і</u>
<u>велич</u> = <u>в е л и ч</u>	<u>замість</u> = <u>з а м і с т ь</u>
<u>зн</u> = <u>з н</u> - <u>єзний</u> = <u>з н</u> - <u>авий</u>	<u>зараз</u> = <u>з а р а з</u>
<u>зн</u> = <u>з н</u> - <u>ичний</u> = <u>з н</u>	<u>здається</u> = <u>з д а є т с я</u>
<u>весь</u> = <u>в о с с</u>	<u>зовсім</u> = <u>з о в с і м</u>
<u>вс</u> = <u>в с</u>	<u>зразу</u> = <u>з р а з у</u>
<u>все таки</u> = <u>в с е ж т а к и</u>	<u>Інш(ий)</u> = <u>і н ш (и й)</u>
<u>всюди</u> = <u>в с ю д и</u>	<u>інакш(ий)</u> = <u>і н а к ш (и й)</u>
<u>всіх</u> = <u>в с х</u>	<u>Казати</u> = <u>к а з а т и</u>
<u>відразу</u> = <u>н</u>	<u>к о м о</u> = <u>к о м о</u>
	<u>к о м о</u> = <u>к о м о</u>
	<u>к о м о</u> = <u>к о м о</u>

<u>він</u> = <u>в и н</u>	<u>його</u> = <u>й о г о</u>
<u>йому</u> = <u>й о м у</u>	<u>який</u> = <u>я к и й</u>
<u>для</u> = <u>д л я</u>	<u>для</u> = <u>д л я</u>
<u>добрий</u> = <u>д о б р и й</u>	<u>достиль</u> = <u>д о с т и л</u>
<u>досить</u> = <u>д о с т и л</u>	<u>другий</u> = <u>д р у г и й</u>
<u>дуже</u> = <u>д у ж е</u>	<u>дуже</u> = <u>д у ж е</u>
<u>Завіщо</u> = <u>з а в і щ о</u>	<u>загал</u> + <u>всагалі</u> = <u>з а г а л + в с а г а л і</u>
<u>загал</u> + <u>всагалі</u> = <u>з а г а л + в с а г а л і</u>	<u>замість</u> = <u>з а м і с т ь</u>
<u>замість</u> = <u>з а м і с т ь</u>	<u>зараз</u> = <u>з а р а з</u>
<u>зараз</u> = <u>з а р а з</u>	<u>здається</u> = <u>з д а є т с я</u>
<u>здається</u> = <u>з д а є т с я</u>	<u>зовсім</u> = <u>з о в с і м</u>
<u>зовсім</u> = <u>з о в с і м</u>	<u>зразу</u> = <u>з р а з у</u>
<u>зразу</u> = <u>з р а з у</u>	<u>Інш(ий)</u> = <u>і н ш (и й)</u>
<u>Інш(ий)</u> = <u>і н ш (и й)</u>	<u>інакш(ий)</u> = <u>і н а к ш (и й)</u>
<u>інакш(ий)</u> = <u>і н а к ш (и й)</u>	<u>Казати</u> = <u>к а з а т и</u>
<u>Казати</u> = <u>к а з а т и</u>	<u>к о м о</u> = <u>к о м о</u>
<u>к о м о</u> = <u>к о м о</u>	<u>к о м о</u> = <u>к о м о</u>
<u>к о м о</u> = <u>к о м о</u>	<u>к о м о</u> = <u>к о м о</u>
<u>к о м о</u> = <u>к о м о</u>	<u>к о м о</u> = <u>к о м о</u>

кілька(0)- \sim
 хожкий(а). \mathcal{F}
 коли= \sim
 колишній. \mathcal{Z}
 хотр(ий): \mathcal{V}
 кругом= $\sqrt{2}$
 куди= \sim
 лиш(e)- \sim
 моди= \sim съкий= \sim
 лодина. \sim лод-
 ство= \int
Майже: \approx
 мабуть. \mathcal{Z}
 між = \sim
 може. \sim мож. \sim
 на. \sim міг. \sim могла.
 \sim зиво. \sim мог-
 ти. \sim поміч. \sim
 перемога. \sim пе-
 реможець. \sim непере-
 можний. \sim з під-
 могою. \sim з допомогою.
 по змозі. \sim
 муши. \sim

Навіть = \sim
 навіщо = нащо = \mathcal{Z}
 надто. \sim
 нарешті = \sim
 народ = \sim
 нас = \sim
 нераз = \sim див. раз
 нині. \sim нинішній. \sim
 ніколи = \sim див. коли
 нізащо. \sim
 ніж. \sim
 ніщо = нічого = \sim
 ніяк = \sim див. як
Обов'язок: Φ з-ний - \sim
 один. \sim -ниця. \sim
 однаковий. \sim один
 нокий. \sim один з од-
 ним. \sim один до одно-
 го. \sim
 одначе. \sim однак. \sim
 особливо. \sim
 отже. \mathcal{Z} отож. \mathcal{Z}
 очевидно. \sim

Передовсім = $\overset{в}{\text{в}}$ див. ввесь
 перший = $\overset{в}{\text{в}} \overset{в}{\text{в}} \overset{в}{\text{в}} \overset{в}{\text{в}}$ перше
 всього = $\overset{в}{\text{в}}$ спершу = $\overset{в}{\text{в}}$
 пів = $\overset{в}{\text{в}}$ $\overset{в}{\text{в}}$ $\overset{в}{\text{в}}$ $\overset{в}{\text{в}}$
 під час = $\overset{в}{\text{в}}$ див. час
 після = $\overset{в}{\text{в}}$ $\overset{в}{\text{в}}$
 повинен = $\overset{в}{\text{в}} \overset{в}{\text{в}} \overset{в}{\text{в}}$
 покищо = $\overset{в}{\text{в}}$
 потреба = $\overset{в}{\text{в}}$ -ний = $\overset{в}{\text{в}} \overset{в}{\text{в}}$
 див. треба
 проти = $\overset{в}{\text{в}}$
Раз = $\overset{в}{\text{в}}$ разом = $\overset{в}{\text{в}}$
 раз-у-раз = $\overset{в}{\text{в}}$ зразу = $\overset{в}{\text{в}}$
 відразу = $\overset{в}{\text{в}}$ в такому ра-
 зі $\overset{в}{\text{в}}$ вразити = $\overset{в}{\text{в}}$
 враження = $\overset{в}{\text{в}}$ $\overset{в}{\text{в}}$
 одного разу = $\overset{в}{\text{в}} \overset{в}{\text{в}}$
 розум = $\overset{в}{\text{в}} \overset{в}{\text{в}} \overset{в}{\text{в}}$
Сам(a) = $\overset{в}{\text{в}}$ $\overset{в}{\text{в}}$ $\overset{в}{\text{в}}$ саміт-
 ність = $\overset{в}{\text{в}}$ $\overset{в}{\text{в}}$ сам собі =
 $\overset{в}{\text{в}}$ самостійно = $\overset{в}{\text{в}}$
 себе = $\overset{в}{\text{в}}$ собі = $\overset{в}{\text{в}}$ собою = $\overset{в}{\text{в}}$
 я $\overset{в}{\text{в}}$ я $\overset{в}{\text{в}}$ я $\overset{в}{\text{в}}$ я = $\overset{в}{\text{в}}$ я
 я $\overset{в}{\text{в}}$ я $\overset{в}{\text{в}}$

серед = $\overset{в}{\text{в}}$ $\overset{в}{\text{в}}$ $\overset{в}{\text{в}}$ $\overset{в}{\text{в}}$ $\overset{в}{\text{в}}$ безпо-
 середньо = $\overset{в}{\text{в}}$
 скільки = $\overset{в}{\text{в}}$
 скрізь = $\overset{в}{\text{в}}$
 сьогодні = $\overset{в}{\text{в}}$ $\overset{в}{\text{в}}$
 спершу = $\overset{в}{\text{в}}$ див. перший
 способ = $\overset{в}{\text{в}}$ тим способом = $\overset{в}{\text{в}}$
 таким способом = $\overset{в}{\text{в}}$
 справді = $\overset{в}{\text{в}}$
 супроти = $\overset{в}{\text{в}}$ див. проти
 суспільний = $\overset{в}{\text{в}} \overset{в}{\text{в}} \overset{в}{\text{в}}$
 сучасний = $\overset{в}{\text{в}}$ див. час
 єдини = $\overset{в}{\text{в}}$
Ta = $\overset{в}{\text{в}}$ та й = $\overset{в}{\text{в}}$
 там = $\overset{в}{\text{в}}$ тамошній = $\overset{в}{\text{в}} \overset{в}{\text{в}}$
 так = $\overset{в}{\text{в}}$ $\overset{в}{\text{в}}$ $\overset{в}{\text{в}}$ $\overset{в}{\text{в}}$ а
 так само = $\overset{в}{\text{в}}$ $\overset{в}{\text{в}}$
 також = $\overset{в}{\text{в}}$
 тебе = $\overset{в}{\text{в}}$ тобі = $\overset{в}{\text{в}}$ тобою = $\overset{в}{\text{в}}$
 тепер = $\overset{в}{\text{в}} \overset{в}{\text{в}}$
 теж = $\overset{в}{\text{в}}$
 тимчасом = $\overset{в}{\text{в}}$
 тільки = $\overset{в}{\text{в}}$ коли = $\overset{в}{\text{в}}$ як = $\overset{в}{\text{в}}$
 той = $\overset{в}{\text{в}}$ $\overset{в}{\text{в}}$ $\overset{в}{\text{в}}$ $\overset{в}{\text{в}}$

зу ^з та ^т зу ^з то ^{то}
 те все. ^т те-саме ^т
 тих усіх. ^т тим спо-
 собом. ^т тим разом. ^т
 то. / ^т од ^т
 товариш. ^т товариство.
 С ^С товариський. Со
 тоді ^т -тільки ^т -шній
 та ^т
 тому що. ^т
 треба. ^т по- ^т сасасаса
 туди. ^т
 тут. ^т
 Україна. ^т та ^т та ^т
 уряд. ^т -овець. ^т
 хоч. ^т та ^т та ^т хоч-не-
 хоч. ^т хотіти. ^т не-
 хіть ^т

час. ^т та ^т та ^т та ^т та ^т
 вр. ^т та ^т та ^т та ^т
 сучасний. ^т та ^т та ^т
 та ^т одноточно. ^т
 водночас. ^т
 часто. ^т
 через. ^т
 чого. ^т та ^т та ^т
 чоловік. ^т та ^т та ^т
 ще. ^т ще раз. ^т
 що. ^т та ^т та ^т
 щоб. ^т
 як. ^т та ^т та ^т
 якож. ^т

Абревіятури (скорочення, що їх уживають теж у звичайному письмі):

і т. д. ^т і т. ін. ^т і т. п. ^т стор. ^т напр. ^т
 пор. ^т див. ^т в р. ^т значить ^т т. зв. ^т
 карб. ^т зл. ^т etc. ^т §. ^т §. ^т % ^т

93. Дні: *нечи т'є в 10%*
94. Місяці: *січні листопад*
95. Числівники зазначуємо, як у звичайному письмі; скрочуємо тільки круглі числа:
- $10 \cdot \cdot$ $100 \cdot \cdot$ $1.000 \cdot \cdot$ $10.000 \cdot \rho$ $100.000 \cdot ^o$
- $1.000.000 \cdot ^o$ *біліон* · ” і т. д.; так само: \sim^o - *кількадесят*, \sim^o - *кількасот*, \sim^o - *кільканадцять*.

§ 13. Розділові і математичні знаки

96. З розділових знаків уживаемо в стенографії в основному тільки крапки (зазначуємо її малою рискою, щоб відрізити від сполучника *a*). Коми вживаемо тільки тоді, коли вона конче потрібна для зрозуміння речення. Інших розділових знаків уживаемо в спеціальному значенні. І так:

Знаку оклику вживаемо замість усіх титулів, що повторюється в промові чи в листуванні: *Високоповажані Панове! (=!)*, *Висока Палата! (=!)*.

Знаком оклику в дужках [(!)] зазначуємо оплески, що переривають промову.

Дужки заступають відомі фрази, приповідки, цитати, з яких вписуємо тільки початкові слова: *де не просяєть* — (=там було виносять). *В своїй хаті* — (=своя правда, і сила, і воля).

Таке спеціальне значення мають розділові знаки тільки в швидкому письмі. Коли стенографуємо поволі, можемо вживати всіх знаків у справжньому значенні.

97. З математичних знаків уживаемо в спеціальному значенні:

знаку рівняння (=), щоб зазначити слова чи цілі речення, що повторюються: *так минають дні за* = (=днями), *рік за* (=роком);

знаків + у значенні *більше, ніж*, — у значенні *менше, ніж*, \pm = *більш-менш*. При голосуванні можна вжити цих знаків у значенні: *більшість, меншість*.

* * *

Зазнайомившись докладно з першою частиною стенографії, пробуємо писати в щораз швидшому темпі.

Пищемо за диктатом (одне й те саме кілька разів, щораз швидше), при чому написане (стенограму) зараз відчитуємо і виправлюємо помилки.

Швидкість письма контролюємо так, що обчислюємо кількість складів, записаних в одній мінуті.

* * *

До другої частини не приступаємо скоріш, ніж добудемо швидкість 120 – 160 складів у мінуті.

ДОДАТОК ДО І. ЧАСТИНИ

ЧИТАЙМО Й ПИШІМ!

Про значення стенографії

Сучасна бібліотека є центральним
ресурсом для дослідження історії, літератури, археології, етнографії та інших наук. Важливо зберегти ці ресурси в надійному форматі, який дозволяє швидко та ефективно пошукувати і використовувати інформацію. Стенографія є одним з методів, які можуть допомогти у цьому.

Сучасна бібліотека є центральним ресурсом для дослідження історії, літератури, археології, етнографії та інших наук. Важливо зберегти ці ресурси в надійному форматі, який дозволяє швидко та ефективно пошукувати і використовувати інформацію. Стенографія є одним з методів, які можуть допомогти у цьому.

Індо-європейські мови
ділиться на групу синтаксичних
характеристик, які відповідають
загальним етапам розвитку мови.
Це включає в себе вживання
одного або декількох падежів, вживання

Дніпро

алгоритмічної мови, яка використовується
для зберігання та обробки даних. Ця мова
використовується для створення
програмного забезпечення, яке виконує
різні функції, такі як обробка
даних, аналітика та машинне навчання.

Дніпро є однією з найбільших
індустрійних мов світу, яка використовується
в багатьох компаніях та організаціях
по всьому світу. Вона використовується
для створення величезного числа
програмного забезпечення, яке виконує
різні функції, такі як обробка
даних, аналітика та машинне навчання.

у звичайної мові. «Без брехи
я - не я» проаналізовано:

Купецька чесність

У звичайної мові відповідь на запитання, що
якщо ви відповідатимете на це питання, то ви
залишите мене. а я відповіді.

Відповідь на це. що відповідь
буде відповідною, але відповідь буде
відповідною на це питання, що
відповідь буде відповідною на
питання, що відповідь буде
відповідною на це питання, що
відповідь буде відповідною на
питання, що відповідь буде
відповідною на це питання, що

відповідь буде відповідною на
питання, що відповідь буде
відповідною на це питання, що
відповідь буде відповідною на
питання, що відповідь буде

відповідь буде відповідною на
питання, що відповідь буде
відповідною на це питання, що
відповідь буде відповідною на
питання, що відповідь буде

~^W_d-ys m w-zyz ~wodjades
e v-eyf ist c s ~cs w, at h-uv w,
ks' z v n g d...

Після смерти І. Франка

m w d ~ w o g j e l h k e n b l o o r n
n~ w m t b ~ d a k r a . z T o i e i b o z u
s h u k o l u - q ~ z y z t h - n e p - o s
o d o w - t h e r / z , z b ~ w n - k / w o d a l w s
- c o n / u n e l .. M e l - y t b - c u s w n w o
m w w e r e r e r e r a z y f , a e m o y f e r e r e
z l . o e s > P h e e g a w ^ o , c u l b e w g h
- a , e p l o s j b p e r i a r a a w 1 e : 1

З листа Т. Шевченка до Лазаревського

e 2 er . n e n . z : z o C o n f u c i u s , n
w o c e p o l s k t , b o b i m o d u f o d j w . b u e
d : f ^ , ^ , z ^ , " c o n f u c i u s L a z a r e v s k o
p e . I n . m a . c o n f u c i u s p a s i e n z e . y u
a " Z o n n e b .

. w . w x u l e n o ^ m o . 1 ^ m o . 8 D a n y z e .
i j b o l i b e r o t . e n e s ^ e n . w k a f u m ^ , b u
K a r s . i . d ^ c u g a c d , l a k a o t . m a z b
w a z y z u k e i , n o f i b e r o - W l g n u j

ко 176. с ~, а не в ~, а же в б ~. Но все
н. зер ~, з ~ вар. зу ~ б ~ зу же са еш
н. з ~ з ~ в ~ - не в б ~ и ф ~.

Степи

286. ~ з ~ в ~ з ~ в ~ в ~ в ~ в ~
~ в ~ . з ~ в ~ в ~ в ~ в ~ в ~ в ~ в ~ в ~
в ~ в ~ в ~ в ~ в ~ в ~ в ~ в ~ в ~ в ~ в ~ в ~
в ~ в ~ в ~ в ~ в ~ в ~ в ~ в ~ в ~ в ~ в ~ в ~

в ~ в ~ в ~ в ~ в ~ в ~ в ~ в ~ в ~ в ~ в ~
в ~ в ~ в ~ в ~ в ~ в ~ в ~ в ~ в ~ в ~ в ~ в ~
в ~ в ~ в ~ в ~ в ~ в ~ в ~ в ~ в ~ в ~ в ~ в ~

з ~ в ~ в ~ в ~ в ~ в ~ в ~ в ~ в ~ в ~ в ~
в ~ в ~ в ~ в ~ в ~ в ~ в ~ в ~ в ~ в ~ в ~ в ~
в ~ в ~ в ~ в ~ в ~ в ~ в ~ в ~ в ~ в ~ в ~ в ~
в ~ в ~ в ~ в ~ в ~ в ~ в ~ в ~ в ~ в ~ в ~ в ~

Великдень

287. ~ в ~ в ~ в ~ в ~ в ~ в ~ в ~ в ~ в ~
~ в ~ в ~ в ~ в ~ в ~ в ~ в ~ в ~ в ~ в ~ в ~ в ~
в ~ в ~ в ~ в ~ в ~ в ~ в ~ в ~ в ~ в ~ в ~ в ~ в ~
в ~ в ~ в ~ в ~ в ~ в ~ в ~ в ~ в ~ в ~ в ~ в ~ в ~

27. 8. 1922 W. M. O. - 2000 m. ~ 2000 m. ~ 2000 m.

Sy 25° h. ab 2000 m. 25° h. ab 2000 m.
T. 25° h. ab 2000 m. 25° h. ab 2000 m.
at 2000 m. 25° h. ab 2000 m. 2000 m.
2000 m. 25° h. ab 2000 m. 2000 m.
2000 m. 25° h. ab 2000 m. 2000 m.
2000 m. 25° h. ab 2000 m. 2000 m.

П Р О М О В Н И Ц Ь К А С Т Е Н О Г Р А Ф І Я

§ 14. Що таке логічні скорочення

Користуючись скороченнями, що їх пізнали ми в першій частині, можемо при пильній праці добути таку швидкість, що запишемо 120 — 160 складів у мінуті. Такої швидкості досить для того, щоб робити собі всяки записи або записувати повільні промови, диктати в бюрах, лекції в школах, власні думки тощо. Та мета стенографії не в тому тільки: стенографія має дати нам можливість скопити на папір і найшвидше виголошене слово (яких 250 — 300 складів у мінуті).

Щоб і таку швидкість добути, стенографія вживає ще спеціальних скорочень, що основуються на логічному зв'язку слів у реченні. Цей логічний зв'язок у реченні, який проявляється в тому, що значення одного слова в реченні залежить від значення іншого слова, часом так сильно зазначений, що ми, читаючи деякі слова в реченні, можемо легко догадатися дальших слів, хоча б вони були зазначені дуже скороченими знаками.

Це ж дає стенографові змогу не записувати всіх слів зовсім докладно; досить, щоб таке слово, яке значенням зв'язане з іншими, докладно написаними словами, зазнали ми якоюсь його частиною, — початком, серединою чи кінцем. Розуміється, такі скорочення самі про себе будуть зовсім не зрозумілі, але в реченні можна їх у зв'язку з іншими словами легко відчитати. Наприклад, скорочення *ба...* саме про себе нічого не значить, але в реченні може прийняти всякі значення: *був собі дід та ба(ба), складає гроши в ба(нку), купив шапку на ба(зарі)* і т. д.

Скорочення, якими тепер будемо займатися, основуються, як ми вже сказали, на тому, що значення одного слова в реченні залежить від значення іншого слова; а що значення слова міститься в його корені, тому її ці скорочення будуть властиво скороченнями коренів.

В корені слова (напр., *твєрд-ий*) розрізняємо звичайно три частини: початкові звуки (*тв*), голосний (*е*) і кінцеві звуки (*рд*). Поштовхові звуки разом з голосним (*тве-*) — це

початок кореня, кінцеві звуки з голосним (*-ерд-*) — це кінець кореня, голосний (*e*) — це середина кореня. Часом корінь не має початкових звуків (напр., *ухо*) або кінцевих (напр., *да-ти*).

Частина слова, що стоїть перед коренем (приrostок) або після кореня (наросток, закінчення) — не форма слова; так, у слові *про-від-ник-о-м* форма слова — це *про-, -ник-, -о-м*.

Залежно від того, що із слова пропускаємо, поділяються скорочення коренів на:

1. **пачаткові скорочення**, — ціле слово зазначуємо тільки початком, все інше пропускаємо;

2. **кінцеві скорочення**, — з цілого слова пишемо тільки кінець;

3. **скорочення голосним**, — ціле слово зазначуємо тільки голосним кореня;

4. **мішані скорочення**, — лучимо початок слова з кінцем або форму слова з коренем чи частиною кореня.

Користуючись логічними скороченнями, мусимо завжди пам'ятати про таке:

1) скорочуємо слово тільки тоді, коли з того є справжня практична користь, тобто, коли скорочене слово можна справді швидше написати;

2) скорочуємо слово так, щоб у зв'язку з цілим реченням могли його відразу, без надуми, відчитати;

3) всі скорочення довільні. Правда, здебільшого приймаємо те чи інше скорочення як найкраще для даного слова, проте, одне й те саме слово можна скорочити кількома способами і, навпаки, одного й того самого скорочення можна вжити для кількох різних слів;

4) приrostка в ніякому випадку пропускати не можна.

§ 15. Початкові скорочення

Початкові скорочення полягають на тому, що ціле слово зазначуємо тільки його початком. Залежно від того, чи слово має приrostок, чи воно безприrostкове, можемо вживати трьох родів скорочень.

1. **Скорочення початком кореня.** Ціле (безприrostкове) слово зазначуємо тільки початком кореня:

7- *вага, вартість, важливий* і т. д. (всяке слово, що починається складом *ва*), 8- *купець, культура, курієр* і т. д. (кожне слово, що починається складом *ку*), 9- *година, голос* і т. д., 2- *глум, глузд, глухий* і т. д. 2- *група, грудий* і т. д.

2. Скорочення приrostком. Ціле слово зазначуємо тільки приrostком або й двома приrostками (якщо в слові є два приrostки), а корінь зовсім пропускаємо; та же скорочення називаємо теж початковим скороченням формою.

— розлука, розчарування, розкіш і т. д., б. безплатно, безпечний і т. д., 1. вигляд, вистава і т. д., ~. нерозв'язаний, нерозбірливість і т. д., бе. є. безпідставно і т. д.

3. Початкове мішане скорочення. Слово зазначуємо приrostком або двома приrostками і початком кореня:

н. відважний, відвага і т. д., відповідальний, відповідь і т. д., ~. непорадний, ~. ненаситний і т. д.

В чужомовних словах (більшескладових) можна за початок слова (кореня) вважати цілий перший склад, а навіть два склади:

ек. департамент, ек. депозит, ғ.р. дефіцит, һ. теорія, ү. конфіскація, конференція, һ. телефон, телеграфа, са. дипломат(ія) і т. д.

Ч. ну .н2 оз ғ кое с өл2 . и н о с к и н е -
 и е ғ у р ю с - и о н - и ч с и т о в . е С ү 1 2 н .
 С н . . с . р в . ғ . н ү 2 о з 6 . ғ о л и . с и 1 . ғ
 ғ . а . з . н о . и . ғ . у . г . ғ . и . с . ғ . ғ . - ғ . и . н .
 и . и . н . ғ . ғ . ғ . ғ . ғ . ғ . ғ . ғ . ғ . ғ . ғ .
 . ғ . ғ . ғ . ғ . ғ . ғ . ғ . ғ . ғ . ғ . ғ . ғ .
 ғ . ғ . ғ . ғ . ғ . ғ . ғ . ғ . ғ . ғ . ғ . ғ .
 ғ . ғ . ғ . ғ . ғ . ғ . ғ . ғ . ғ . ғ . ғ . ғ .
 ғ . ғ . ғ . ғ . ғ . ғ . ғ . ғ . ғ . ғ . ғ . ғ .
 ғ . ғ . ғ . ғ . ғ . ғ . ғ . ғ . ғ . ғ . ғ . ғ .
 ғ . ғ . ғ . ғ . ғ . ғ . ғ . ғ . ғ . ғ . ғ . ғ .
 ғ . ғ . ғ . ғ . ғ . ғ . ғ . ғ . ғ . ғ . ғ . ғ .
 ғ . ғ . ғ . ғ . ғ . ғ . ғ . ғ . ғ . ғ . ғ . ғ .
 ғ . ғ . ғ . ғ . ғ . ғ . ғ . ғ . ғ . ғ . ғ . ғ .

Іноді відома заслуга відомого письменника, але відома заслуга письменника, який писав історичні твори, які дійшли до нас. Але відома заслуга письменника, який писав історичні твори, які дійшли до нас. Але відома заслуга письменника, який писав історичні твори, які дійшли до нас.

ІІ. Пиль(н)ість — це прикмета, без як(ої) не може об(ійт)-тися ні купець, ні вся(ка) інша людина. В_житт(i) серед-(ня) дорога — це найкра(ща) до(рога), та в_мис(те)цтв(i), в_нау(ці) і взагалі в_духовій діяль(н)ості серед(ня) до(рога) ні до чого не_дово(дить). Заліз(на) сила, непо(хитна) воля, вір(ний) послух — найбіль(ші) прият(е)лі козака. Я побажав йому від серця, яке щи(ро) для_н(ьо)го б'ється, ща(стя), до(лі) та у(спіху). Смерт(и) не_треба шука(ти), са-ма при(йде). Глух(ий) не_почув, що ви(гадав). Треба нам скоро присту(пати) до ді(ла), бо вся(ка) проволока гро-зить нам великими небез(пеками). Історично-пол(і)тич(н)і тра(диці) у українц(ів) дуже сильно роз(винені). Капіт(а)л тим рі(знати)ся від інших цінник(ів) продукції, що його в_більш(ій), майже в_необ(меженій) мір(i) можна збіль-ша(ти) і збира(ти) в_дан(ому) місці. Географія дослі(джує) і пред(ставляє) людину серед природи краю, як(ий) вона заселю(є). Фізич(н)і я(ви)ща ма(ють) реальн(ний) підклад; цей під(клад) зветься мат(е)рією.

§ 16. Кінцеві скорочення

Кінцеві скорочення полягають на тому, що з цілого слова пишемо над лінією тільки його кінець. Як при початкових скороченнях, так і тут розрізняють три роди скорочень.

102. 1. **Скорочення кінцем кореня.** Ціле слово зазначуємо тільки кінцем кореня (над лінією). Коли в корені є голосний *e*, можемо його не зазначити, якщо після *e* йде група приголосних, наприклад, (*се*)рце, (*сме*)рть, (*тве*)рд(ий), але: (*скл*)еп. Якщо голосним кореня є *u*, тоді знак на приголосний, що стоїть після *u*, знижуємо під лінію і допи-суємо до нього малу риску (пор. значок *мус-*).

✓. (скл)ен, ✓. (сер)це, ✓. (сме)рть, ✓. (тво)рд(ий);
✓. (стр)их, ✓. (стр)ах, ✓. (р)ік, (б)ік, (т)ік; ✓. (бр)уд,
(тр)уд, ✓. (тр)ун, ✓. (гр)унт, (б)унт, (ф)унт і т. д.

2. Кінцеве скорочення формою

а) Скорочення наростком. Ціле слово зазначуємо **103.** тільки наростком; якщо слово має два наростики, тоді зазначуємо або обидва, або тільки останній. До наростка дописуємо закінчення (якщо вони конче потрібні):

✓. (брат)ство, (зем)ство, ✓. (щас)тя, (жи)ття, ✓.
(письм)енство, ✓. (громад)янство, (пог)анство, ✓. (гір)-
ництво, (ліс)ництво, ✓. (господ)ар, (кобз)ар, ✓. (вар-
т)ість, (мудр)ість, ✓. (варт)ости, (мудр)ости і т. д.,
✓. (спів)ас, (віт)ас і т. д.

б) Скорочення закінченням. У виняткових випад- **104.** ках можемо зазначити ціле слово тільки закінченням, напр., (співа)є. Коли в корені слова є у, тоді закінчення пишемо під лінією:

✓. (мал)их, (важлив)их, ✓. (чорн)им, (тепл)им,
✓. (співа)є, (да)є, ✓. (чу)є, (бууду)є, ✓. (мір)ить, (ба-
ч)ить і т. д.

3. Кінцеве мішане скорочення

105.

а) До кінця кореня додаємо наросток або за-
кінчення:

✓. (тво)рч(ий), ✓. (тво)рд(ий), ✓. (тво)рець, ✓. (чи)-
слом і т. д.

б) До наростка або закінчення дописуємо остан-
ній приголосний кореня:

✓. (спі)ває, ✓. (вір)ности, ✓. (муд)ости, ✓. (вар)-
тости, ✓. (коб)зар, ✓. (госпо)дар, ✓. (шко)ляр і т. д.

106. В більшескладових словах (особливо чужомовних) можна за кінець слова вважати останній склад, а навіть два останні склади:

1. (кандин)дат, 2. (департа)мент, 3. (секрета)ріят,
4. (доско)налий і т. д.

Ч. Малоє с'єднань між згаданими складами, що відповідають відповідним складам чужомовного слова. Тому вони зазвичай відрізняються по формі. Але в деяких випадках вони можуть бути дуже подібними, якщо склади відповідають однотипним частинам речі. Так, наприклад, в словах «департамент» і «департамент», «партнер» і «партнер», «департамент» і «департамент» вони відрізняються лише по формі, а не по значенню. Але в деяких випадках вони можуть бути дуже подібними, якщо склади відповідають однотипним частинам речі. Так, наприклад, в словах «департамент» і «департамент», «партнер» і «партнер», «департамент» і «департамент» вони відрізняються лише по формі, а не по значенню.

ІІ. Я скорист(а)в з_об(ставин), щоб відно(вити) зв'я(зки) з_цим (торго)вель(ним) дом(ом). Перша прикмета, якою ви-значається добр(ий) купець — це (в)іра у влас(ні) (с)или. Велика й(=i) епохаль(на) (х)вилина кличе украйнсь(кий) народ на всi(x) широ(ких) простор(ах) його (з)емлі на ве-

лике ді(ло). Науко(ві) дослі(ди) на^в ус(ною) словес(н)іст(ю) виказали, що в_її основа(х) можна доба(чити) різ(ні) (вер)стви, з_яких вона серед різ(н)их впли(вів) зложилася в_ни-ніш(н)ю фо(рму). Не_боюся ні (сме)рти, ні кат(а). Кожна наука мус(ить) ма(ти) свій (мате)ріял, яким вона за(й)мається і як(ий) стано(вить) обсяг й ді(лання) та в тим джерел(ом), з_як(ого) вона (че)рпає св(о)є знан(н)я. Питан(н)я чести гра(ють) у (жи)тті народів ролю не мен(шу), а в_за-гальному ще біль(шу), ніж у (жи)тті людських одиниць. За думою ду(ма) роєм виліта(е), одна дав(ить) (се)рце, друг(а) роздира(е), а третя тихо, (тих)есенько пла(че) у сам(о)му (се)рці, може й Бог не_ба(чити). Епіч(на) по(е)зія є дже-рел(ом) і почин(ом) уся(кої) (по)езії. Як (по)літич(ний) (тв)ір „Історія Русів“ мала безре(чно) велику (кор)исть для українсь(кого) суспільств(а), вона_ж будила (по)літич-ні) й (націо)наль(ні) думки.

§ 17. Скорочення голосним кореня

Бувають випадки, де ціле слово можемо зазначити тільки голосним кореня (над лінією), а все інше пропустити. Такими скороченнями користуємося доволі рідко, здебільшого тоді, коли пень слова односкладовий; в більшескладових лініях уживавмо таких скорочень тільки тоді, коли так скочене слово вже раз приходило в реченні, напр., *громадянин одної держави не може бути (гр)o(мадянином) іншої (держ)а(ви)*.

Часто скочуємо таким способом складні слова (див. § 21.): першу частину складного слова пишемо звичайно докладно (або скочуємо початком кореня), другу зазна-чємо голосним кореня, напр., *руко(n)u(c)*.

Голосним *e* скочувати слова таким способом не можна; гол. *я* зазначуємо, завжди знаком на *a*, гол. *ю* знаком на *y*.

- (срp)a(x), (n)a(n) і т. д., ˘ (B)o(z), (kr)o(k) і т. д.,
• (св)i(m), (n)i(u) і т. д., ˘ (z)y(k), (m)y(ka), √ - руко-
(n)u(c), √ - право(n)u(c), ˘ - сило(m)i(ць), ˘ - тепло(m)i(p),
˘ - земле(mp)y(c), ˘ - роз(v)u(ток), ˘ - про(й)ди(cv)i(m),
˘ - світ(огля)я(ð) і т. д.

Ч. *Чи від'ємно - бува, чи плюс - се з
важко - зли і уміти з р. - відібрати
л. л. в. ~, ф. з. о. - засі си. б. -
ч. ~, в. ен, д. м. в. ~, в. х. - в. з
в. ~, в. с. - в. з. м. о. в. б. - в. в. с. в.
в. к. в.
в. в. в. в. в. в. в. в. в. в. в. в. в. в. в. в. в. в.
в. в. в. в. в. в. в. в. в. в. в. в. в. в. в. в. в. в.*

ІІ. Земле(тр)у(си) належать до найгрі(зніших) я(в)иш
на зе(млі). Одну слізу з_очей кар(их), і пан над (п)а(на-
ми). Ще змалечку треба вчитись, як на світ(i) (ж)и(ти).
Щастю не_треба (в)і(рити). Мовчи, поки тебе не_ст(а)нуть
(п)и(тати). Жив собі чоловік і (ж)і(нка). Хоч у_нас не_на-
(й)деш великих приправ, то на(йдеш) чист(е) (се)рце і ширу
(д)у(шу). В_тво(е)му оповіданні нема й слова (пр)а(вди). Чи
підемо напра(во), чи на(л)і(во), все одно. День і (н)і(ч) ре-
вуть (га)рмат(и). Тв(о)є щастя є також моїм (п)а(стям).

§ 18. Мішані скорочення

Це скорочення, що ними користуємося найчастіше. Полягають вони на тому, що ціле слово зазначуємо його початком і кінцем, пропускаючи середину, або лучимо форму слова (приrostок, наросток, закінчення) з частиною кореня.

Крім випадків, що їх пізнали ми під 100. і 105. можемо ще слово зазначити:

1. приrostком і кінцем слова,
2. приrostком і голосним кореня,
3. початком кореня і кінцем слова,
4. приrostком. початком кореня і кінцем слова.

Окреме місце займають мішані скорочення складних слів (див. 119.).

I. ПРИРОСТОК І КІНЕЦЬ СЛОВА

а) Мішані скорочення формою

1) Приrostok і наросток. Слово зазначуємо тільки приrostком і наростком, корінь пропускаємо. Приrostок пишемо на головній лінії, наросток окремо над ним. Коли в слові є два наростики (напр., *ви-дав-ни-цтво*), тоді звичайно першого наростика не зазначуємо. Коли в корені слова є гол. *y*, тоді можна наросток знизити під лінію.

Г - видання, визволення, вияснення, виховання (всяке слово, що починається приrostком *ви* і кінчиться *-ння*),
Г - застереження, затвердження, закінчення, заворушення і т. д., *Г* - віддання, відродження, віддалення, *Г* - пересвідчення, переконання, перенесення, *Г* - прискорення, придання, привітання, привернення, *Г* - утворення, улаштування, *Г* - надбання, *Г* - оповідання, *Г* - розстання, *Г* - обмеження, обниження, *Г* - безсталання, *Г* - задезпечення, заключення, *Г* - припущення, приступлення, прилучення, *Г* - уступлення, усунення, *Г* - почування і т. д.

Г - закладини, *Г* - уродини, *Г* - відносини, відвідини, *Г* - обставина, *Г* - оглядини; *Г* - займанщина, *Г* - відпочинок;

Г - видавництво, виробництво, *Г* - представництво, *Г* - підданство, *Г* - підприємство, *Г* - заступство, *Г* - перекупство;

Г - представник, *Г* - *Г* - заступник, *Г* - *Г* - відступник, *Г* - *Г* - наступник, *Г* - *Г* - підручник;

Г - виборець, видавець, вигнанець і т. д., *Г* - підданець, *Г* - підприємець і т. д.

\sim° - наявність, нахабність, \sim° - приємність, присутність, \sim° - безкарність, безконечність, безсмертність, \sim° - небезпечності ($\sim^{\circ} \text{ж} \sim^{\circ} \text{в} \sim^{\circ} \text{б} \sim^{\circ}$) і т. д.;

\sim - відкриття, \sim - підбиття, \sim - закриття, \sim - забуття, \sim - виродок, виросток і т. д.,

\sim - вибирає, викликає і т. д., \sim - відкликає, відсилає, \sim - заявляє, забирає, \sim - накладає, нарікає, \sim - підповідає, підкладає, \sim - розвертає, розбирає; так само: $\sim^{\circ} \sim^{\circ}$, $\sim^{\circ} \sim^{\circ} \sim^{\circ} \sim^{\circ}$.

\sim° - безперечно, \sim - виключ(е)но, \sim - виведено, \sim - переведено, \sim - закінчено і т. д.;

\sim - закінчена, заметена, \sim - заступлена, \sim - обідрана, \sim - представлена і т. д.;

\sim - написавши, \sim° - накинувши, \sim° - закривши, \sim° - нереглянувши, \sim° - виступивши і т. д.;

\sim - переглядаючи, \sim - розбираючи, \sim - виступаючи, \sim - відвертаючись і т. д.

109. 2. Приrostок і закінчення. Слово зазначуємо тільки приростком і закінченням; так скорочуємо здебільшого тільки діеслова, і то дуже рідко.

\sim - нарікає, накриває, \sim - забирає, закликає, \sim - заступає, \sim - наступає, \sim - підбиває, \sim - підсуває, \sim - розбирає, розвертає, \sim - вибирає, видирає, \sim - виступає, \sim - відсилає, відпадає, \sim - відступає і т. д.;

$\sim^{\circ} \sim^{\circ}$ - вибираєш, -ємо, викликаєш, -ємо, $\sim^{\circ} \sim^{\circ}$ - на-

рікаєш, -емо, набираєш, -емо, $\mathcal{F}\mathcal{F}^{\circ}$ забираєш, -емо
і т. д.;

\mathcal{S}° відкликають, віддають, \mathcal{S}° закликають, закривають, \mathcal{D}° віддаються, відзначаються, \mathcal{D}° видаються, \mathcal{D}° причиннюються і т. д.;

\mathcal{P}° забирається, закладається, \mathcal{E}° піддається, \mathcal{T}° видається, \mathcal{E}° відвертається, відбивається;
 \mathcal{C}° доведеться, \mathcal{C}° понесеться, \mathcal{P}° забереться, заведеться і т. д.,

\mathcal{T}° виносить, виводить, \mathcal{I}° зиступить, виключить, \mathcal{I}° проломить, \mathcal{F}° затвердить, \mathcal{A}° причиниться, \mathcal{E}° доводиться і т. д.;

\mathcal{V}° найшли, навели, нажали і т. д., \mathcal{L}° привела, принесла, \mathcal{V}° вийшли, вивели, \mathcal{V}° відійшли, віднесли, \mathcal{V}° віднайшли, \mathcal{F}° заступили, \mathcal{V}° наступили, \mathcal{F}° заключили, \mathcal{L}° приступили, прилучили, \mathcal{K}° обійшлися, \mathcal{C}° розійшлися;

\mathcal{T}° випив, вимив; \mathcal{V}° відчепився, відзначився, \mathcal{K}° приневолив, прискорив, \mathcal{V}° народився, \mathcal{I}° заступив і т. д.

6) Мішані скорочення приrostком і кінцем кореня 110.

Коли наросток чи закінчення замало характеристичні, щоб могли вказувати на значення слова, або коли слово не має наростка, тоді можемо до наростка з закінченням чи до самого закінчення додати кінцеву частину кореня, тобто або справжній кінець кореня, або тільки останній його приголосний. Такі скорочення вигідніші від скорочень під 106. і 107., — їх можна легше відчитати.

\checkmark - вибирає, витирає, \checkmark - відбирає, \checkmark - відриває, \checkmark - відливає, \checkmark - відсилає, \checkmark - забирає, \checkmark - закликає, \checkmark - закликає, \checkmark - затискає, \checkmark - роздирає, \checkmark^o - розбирається, \checkmark - відпирали, \checkmark - відперли, \checkmark^o - добирається,

\checkmark - вибирал, \checkmark^l - виринав, \checkmark - відбирає, \checkmark^l - закликає, \checkmark - випивали, \checkmark - випили, \checkmark - видалив, \checkmark - витримати, \checkmark^b - вичистив, \checkmark^o - відзначився, \checkmark^o - перехристився, \checkmark - обчислив, \checkmark^l - затвердив, \checkmark - заверни, \checkmark - віддалена, \checkmark - одібрала і т. д.;

\checkmark - обдертий, \checkmark^o - наддертого, \checkmark - відпертий, \checkmark - вимерти, \checkmark - затерти, \checkmark^o - забиратися, \checkmark^o - задертися, \checkmark - вистаратися, \checkmark - видавати і т. д.;

\checkmark^o - вибранець, вигнанець, \checkmark^o - виборець, \checkmark^o - допис, \checkmark^o - відпис, \checkmark - випис, \checkmark^o - напис, \checkmark^o - перепис, \checkmark^o - підпис, \checkmark^o - записка, \checkmark^o - натиск, \checkmark^b - вихрист, \checkmark^b - захист, \checkmark^b - відпуст, \checkmark - відступ, \checkmark - доступ, \checkmark - приступ, \checkmark - провина, \checkmark - причина, \checkmark - завіт, заміт, \checkmark - заповіт, \checkmark - допит, \checkmark - випиток;

\checkmark - безцін, \checkmark - оповістка, \checkmark - відділ, \checkmark - розділ, \checkmark - безділля, \checkmark - віддала, \checkmark - відплата, \checkmark - заплата.

III. Таким самим способом скорочуємо теж чужомовні слова, при чому приrostок можемо лучити з кінцем слова в один знак:

\checkmark - абонент, абонемент, абсолютмент, \checkmark - абітурієнт, \checkmark - абдикація, \checkmark - абсолют, -ний, -изм, \checkmark - анало-

гія, аналогічний , анатомія , анатомічний ,
 анатипатія, архітектура, диспонент, дирі-
 гент, експеримент, репрезентант, рецензент, ре-
 конвалесцент, репрезентація, репрезентус, ін-
 струмент, контингент, кореспондент, кореспонден-
 ція, конкурент, катастрофа, індустрія, інспектор,
 індуктор, інструктор, кондуктор, кон-
 структор, контролер, контролля, прокурор,
 прокуратор, обсервація, обсерватор, обсервато-
 рія, обструкція, універсал, універсальний.

адвокат, -ура, -ський, адміністрація,
 -йний, адміністратор, експрес, екзекуція, ін-
 інвентар, інститут, інституція, конститу-
 ція, конституанта, інтерпеляція, інтервен-
 ція, контумація, ексгумація, індивіду-
 алізм, президент, реферат, екзекутива,
 перспектива і т. д.

Усіх слів, що їх можна б скоротити вищезгаданими способами, ми тут не подали, це й не було нашою метою: з наших прикладів кожний зрозуміє, де, коли і що можна скоротити.

Не треба думати, що наведені слова можна скорочувати тільки так, як це ми тут зробили; пригадуємо, що одне й те саме слово можна скоротити кількома способами і, навпаки, одного й того самого скорочення можна вжити для кількох слів.

Ч. Сорок о'колі у чистому виді він
 бути не зможе, але він зможе зробити
 це, якщо він відчує, що він відчує, якщо він
 відчує, що він відчує, якщо він відчує,

ні, і - чо, ру - в дубу ~
ї - ю б. з дон - Ленін - від - Старт
спів - с - я - т - жи - о - до - л - о - М
шаб - хес - в - с - я - л - о - г - ф - і - в - С - я - п - а -
н - е - т - в - в - и - я - в - в - в - в - в - в - в - в - в -
з - в - в - в - в - в - в - в - в - в - в - в - в - в - в - в - в - в
м - в - д - в - в - в - в - в - в - в - в - в - в - в - в - в
в - в - в - в - в - в - в - в - в - в - в - в - в - в - в - в - в
е - в - в - в - в - в - в - в - в - в - в - в - в - в - в - в - в - в

ІІІ. Знач(не) об(нижен)ня вартості гро(шай) на(нос)ить
шко(ду) всім кляс(ам), яких дохі(д) біль(ше) чи мен(ше)
постійно унормова(ний) в_гро(шах). Наші ін(стит)ут(и) муся(ть)
да(ти) нам висококва(ліфіковані) кадри для наш(ої)
про(мислов)ости. І талан і без(талан)ня — все, кажуть, од
Бога. Реформація, ви(клика)на Лютр(ом) у Німеч(ч)ині, від-
(би)лася також знач(ним) (впл)ив(ом) на Україні. Держава
тоді могут(ня), поваж(на), коли о(пи)рається на нар(о)д(i).
Аж ось, не_зна(ю) я того, як сір(ий) вовк тут о(пи)нivся.
Особливо силь(но) від(б)илася наша нар(о)д(на) по(е)зія в_поль-
ському письменств(i), де св(ого) час(у) ви(твор)ила навіть
окрему т. зв. українс(ьку) шко(лу). Звичай(на) при(ч)ина,
чому упада(ють) різ(ні) під(приєм)ства, — це те, що у ве-
ден(н)і іх нема ніяк(о)го пля(ну) ні по(рядку). Україна має
необ(меже)ні перс(пек)т(и)ви роз(в)итку техніч(н)их (к)у(ль-
т)ур, серед як(их) перше мі(сце) за(ймає) цукровий бу(ряк).
Коли наш(ого) за(мовлен)ня фірма не_ви(ко)нала в_умо(вле-
нім) час(i), маємо пра(во) за(мовлення) відкли(кати).

ІІІ.

ПРИРОСТОК І ГОЛОСНИЙ КОРЕНЯ

Мішані скорочення приrostком і голосним коренем тво-
римо так само, як скорочення голосним коренем (107.) з тим,
що до голосного додаємо приrostок. Голосний пишемо за-

вжди над приrostком. Якщо слово має два приrostки, зазначуємо обидва.

~ - нагляд, наказ, напрям, ɔ̄ - погляд, подяка, посвята, 6̄ - безладдя, безкрайній, 6̄ = безліч, безмірний, безцін, ī - вигляд, випадок, виклад, ī̄ - виріб, вихід, ū - винажід, 1̄ - видух, виключно, виступ, ū̄ - вимовний, вимога, ū̄ - відступ, відбудова, ī - відзнака, відплата, відвага, віддаль, ē - додаток, додаток, t̄ - забава, запах, загадка, ʌ̄ - перевага, перегляд, ʌ̄ - приклад, приладдя, присяга, ŋ̄ - увага, ɔ̄ = дохід, досвід, дозвіл, x̄ = надмір, ʌ̄ - неміч, ʌ̄ - обмін, ʌ̄ - переміна, перехід, перевіз, ʌ̄ - привід, прихід, ɔ̄ = поділ, потіха, ɔ̄ - проклін, ŋ̄ = розділ, розмір, ŋ̄ - відгомін, відмова, t̄ = заворот, ʌ̄ = перепона, пересторога, ŋ̄ = поєром, погориза, ʌ̄ - природа, пригоди, ē = доступ, ŋ̄ - заслуга, ŋ̄ = наступ, ʌ̄ = облуда, ʌ̄ - приступ, ŋ̄ - розлука, ŋ̄ = відпис, F̄ = запис, захист, записка, K̄ = причиною, привид, ŋ̄ = розвиток, 6̄̄ = безвихідний, ū̄ = необхідно і т. д.

Ч. Трьох груп 6̄ - и 6̄̄ - б' - б' - б' - б' - б' - зожу
и - я - я - я - є - є - є - є - є - є - є - є - є - є - є - є - є - є - є - є - є
и - я - я - я - є

і-від'єр-н-у-ї-с-т-а-х-е-о-н-и-с-в-а-р-
ї-н-б-у-ї-м-у-ж-е-н-е-л-т-а-г-і-с-е-л-и-
у-г-л-і-

П. Як назвати *ту* без(л)і(ч) уся(к)их мук, що їх терпіли
мученики й (мучен)иці за сво(е) рід(не) сло(во)? За(сл)у(га)
Котляревського *в_тому*, що він *перш(ий)* вінс *українсь(ку)*
народ(ну) мову *в_письм(ен)ство*. Не так пани, як під(п)а(ни-
ки). Котюзі по за(сл)у(зі). Ляк сили додає, пере(л)я(к) від(їй-
має). Його не спинила жад(на) *пере(п)о(на)*. Слів *його* слу-
хали *люди з_великою* у(в)а(гою). Від *сам(ого)* по(ч)а(тку)
стояли ми на *тêm сам(i)m* станов(ви)пці, на *як(i)m* стоїмо
сьогодні. Всі стара(ютъ)ся о(с)я(гнути) сво(ю) ме(ту). В_та-
к(ому) ви(п)а(дку) не залишається нам *ніщо інше*, як мов-
ча(ти). Ц(ьо)го не можна нічим за(ст)у(пити). Минул(ий)
рік був при(св)я(ченій) майже *ви(кл)ю(чно)* організації на-
ш(о)го *товариства*(a). Як(a) робота, така за(пл)а(та).

III. ПОЧАТОК КОРЕНЯ І КІНЕЦЬ СЛОВА

Безприrostкові слова скорочуємо дуже часто так, що
лучимо безпосередньо початок кореня з кінцем слова в одн
знак. Лучити можемо: початок кореня з кінцем кореня,
початок кореня з наростком, початок кореня з закінченням
слова.

- 113.** 1) Початок кореня лучимо з кінцем кореня або
з наростком; до наростка чи до кінця кореня дописуємо
закінчення (якщо воно потрібне).

— бажання, — благання, — жадання, — сні-
дання, — прохання, — прямування, — друку-
вання, — твердження, — значення, — насіння,
— правління, — коріння, — проміння, — рі-
шення;

— осінь, — камінь, — гомін, — ремінь, —
ступінь, — курінь;

— бранець, — вінець, — знавець, — кінець, — ко-
рець, — кравець, — купець, — линець, — піхотинець,

\mathcal{O}^o : чужинець, \mathcal{P}^o : камінець, каганець, \mathcal{V}^o : стрілець, V^o : танець, F^o : валець, \mathcal{F}^o : творець, \mathcal{D}^o : хлопець, \mathcal{W}^o : реченець;

\mathcal{L} : в'язень, \mathfrak{z} : грудень, \mathcal{L} : трапеній;

\mathfrak{v} : радник, \mathfrak{z} : мученик, \mathfrak{z} : власник, \mathfrak{v} : рушник,
 \mathfrak{z} : грішник, \mathfrak{v} : рядовик, \mathcal{L} : священик, \mathfrak{z} : язик,
 \mathfrak{w} : начальник;

\mathcal{E}^o : дрібниця, \mathcal{V}^o : різниця, \mathcal{P}^o : рушниця, \mathcal{C}^o : столиця, V^o : таблиця, \mathfrak{v}^o : мучениця, \mathcal{W}^o : камениця, каплиця, \mathcal{F}^o : ратиця;

$\mathfrak{z}\mathfrak{b}$: громадянство, \mathcal{f} : духовенство, \mathcal{V} : мученичество,
 $\mathfrak{z}\mathfrak{b}$: господарство, \mathfrak{v} : козацтво, \mathcal{f} : купецтво, V : рільничество, \mathcal{f} : шкільничество, шкідничество, $\mathcal{L}\mathfrak{b}$: християнство, \mathfrak{ib} : благословенство, \mathcal{f} : судівничество, \mathcal{V} : свідоцтво, $\mathcal{L}\mathfrak{b}$: хліборобство;

$\mathfrak{y}\mathfrak{z}\mathfrak{a}$: радість, -ости, $\mathfrak{y}\mathfrak{z}\mathfrak{a}$: власність, -ости, $\mathfrak{y}\mathfrak{z}\mathfrak{a}$: користь, \mathcal{F} : творчість, $\mathfrak{y}\mathfrak{z}\mathfrak{a}$: свідомість, -ости, $\mathfrak{y}\mathfrak{z}\mathfrak{a}$: скорість, \mathcal{F} : більшість і т. д.

$\mathfrak{e}\mathfrak{z}\mathfrak{a}$: драбина, $\mathfrak{e}\mathfrak{z}\mathfrak{a}$: данина, $\mathfrak{e}\mathfrak{z}\mathfrak{a}$: дружина, $\mathfrak{z}\mathfrak{z}\mathfrak{a}$: година, $\mathfrak{z}\mathfrak{z}\mathfrak{a}$: глибина, $\mathfrak{z}\mathfrak{z}\mathfrak{a}$: машина, $\mathfrak{z}\mathfrak{z}\mathfrak{a}$: новина, $\mathfrak{z}\mathfrak{z}\mathfrak{a}$: родина, рослина, $\mathfrak{L}\mathfrak{z}\mathfrak{a}$: чужина, $\mathfrak{y}\mathfrak{z}\mathfrak{a}$: ширина, $\mathfrak{L}\mathfrak{z}\mathfrak{a}$: козаччина, $\mathfrak{y}\mathfrak{z}\mathfrak{a}$: гетьманщина, $\mathcal{F}\mathfrak{z}\mathfrak{a}$: батьківщина;

$\mathfrak{L}\mathfrak{z}\mathfrak{a}$: торгівля, $\mathfrak{z}\mathfrak{z}\mathfrak{a}$: годівля, $\mathfrak{e}\mathfrak{z}\mathfrak{a}$: сокіл, $\mathfrak{f}\mathfrak{z}\mathfrak{a}$: сусід, $\mathcal{L}\mathfrak{z}\mathfrak{a}$: хазін, $\mathcal{L}\mathfrak{z}\mathfrak{a}$: хроніка, $\mathfrak{z}\mathfrak{z}\mathfrak{a}$: грабіж, $\mathfrak{f}\mathfrak{z}\mathfrak{a}$: газета, $\mathcal{f}\mathfrak{z}\mathfrak{a}$: робота, $\mathfrak{z}\mathfrak{z}\mathfrak{a}$: грамота, $\mathfrak{z}\mathfrak{z}\mathfrak{a}$: громада, $\mathfrak{e}\mathfrak{z}\mathfrak{a}$: дружба, $\mathfrak{e}\mathfrak{z}\mathfrak{a}$: служба, $\mathfrak{e}\mathfrak{z}\mathfrak{a}$: журба,

үл - боротьба, үл - кривда, үл - базар, үл = колотнеча, үл -
 ворожнечча, үл үл = міністер, -ство, үл = манастир, үл = го-
 вірка, үл = гутірка, үл = лемент, үл = сторожа, үл = сторона,
 үл = суддя, үл = родичі, үл = добича, үл = труднощі, үл = ра-
 дощі, үл = огнище, үл = кладовище, үл = летовище, үл =
 господар, үл = могила, үл = владика і т. д.

үл үл = радісний, -ого, үл = лагідний, үл = начальний,
 үл = конечний, үл = козацький, үл = правильний, үл = ко-
 рисний, үл = відомий, үл = пожиточний, үл = громадський,
 үл = громадянський.

114. 2. Часом можна отримати початок кореня безпосе-
редньо з закінченням слова. Так скорочуємо здебіль-
шого деякі прикметники і дієслова з наростками -и-, -а-
(напр. суд-и-ти, благ-а-ти). Дієслова можна так скорочу-
вати в усіх особах теперішнього й минулого часу; не мож-
на скорочувати дієслів з нар. -и- тільки в 1. особі однини
і 3. ос. множини теперішнього часу.

Дієслова з наростком -и- скорочуємо таким способом
дуже рідко.

үл үл үл үл үл = бажаю, -еш, -е, -ено,
 -сте, -ють, -в, -ла, -ли, үл = благаю і т. д. үл = блимаю,
 үл = блукаю, үл = гадаю, үл = жадаю, үл = прохаю, прощаю,
 үл = рішаю, үл = слухаю, үл = сягає, үл = лягає і т. д.

үл үл үл үл үл = бачить, -иш, -имо, -ите,
 -ив, -ила, -или, үл = бариться, бачиться, бавиться, үл = бі-
 лить, бідить, үл = блудить, үл = будить, үл = варить, ва-
 дить, важить үл = водить, возить, үл = годиться, үл = гла-
 дить, үл = глумиться, үл = грозить, громадиши, үл = давить,

є = дражнити, ж - журитися, с = судити, к = клонити,
 рад = радити, лад = ладити, лов = ловити, ломити, луч = лучити,
 мін = мінитися, міритьися, мовч = мовчити, мовити, мудр = мудрити, прав = правити, служ = служити, слав = славити, ход = ходити, яв = явитися, страш = страшити і т. д., так само: возил ,
 ходила і т. д.)

гляд , глух , груб , радів . глядити, -иши, -имо, -ите, глайдів , -ла, -ли, радів , -ла;

власн , груб . власний, -ого, -ому, -их, -ю, благий , глухий , грубий , дрібн , жаден , -ого, -их, мудр , прям , $\text{різни$ й}, -ого, скор , -ого, скуп , слаб , славн , близьк , -ого і т. д.

Скоротіть таким способом вищеперелічені дієслова і прикметники у всіх особах і відмінках!

В деяких випадках можна винятково початок кореня **115.** заступити цілим першим складом слова, а то й двома складами:

. банківн -ство, грошівн -ство, мешкан -ець, магазин , довжин -а, довжн -ик, біганин -а, роковин -и, лагодінн -я, голосінн -я, береженн -я, віруванн -я, друкуванн -я, пануванн -я, околиця , робітн -ник, робітниця , пісенітн -ниця, ремісн -ик, керівн -ик, молодість , молодець ,

себ-посольство, *кл*- керманчик, *з*-голосить, *хід*- гомонити, *л*- лагодить, *тр*- привожить, *б*- біс- цікавиться, цікавилася; *м*- молодий, *дор*- дорогий, *осо*- бистий і т. д.

116. Таким самим способом скорочуємо чужомовні слова:

ад-аддіенція, *арг*- аргумент, *аргм*- аргументація, *дир*- дирекція, *кад*- каденція, *калькуляція*, *корп*- корпорація, *комунікація*, *комп*- компетенція, компенсація, *класифікація*, *кваліфікація*, *ліквідація*, *ліценція*, *легітимація*, *маніпуляція*, *модифікація*, *операція*, *організація*, *організатор*, *ре*- організує, *революція*, резолюція, *еволюція*, *рекламація*, *ремунерація*, *ста(н)ція*, *сенченція*, *ситуація*, *традиція*, *федерація*, *функція*, *фундація*, *цивлізація*;

академія, -ік, *автономія*, -ічний, *археологія*, *дипломатія*, *гарантія*, *економія*, -ічний, *гімназія*, *губернія*, *ідея*, *ідеал*, *канцелярія*, *комісія*, *комісар*, *лябораторія*, *провізорія*, *релігія*, *трагедія*, *трагічний*, *фантазія*, *фантастичний*;

комісаріят, *секретаріят*, *директоріят*;

альтернатива, *люкомотива*, *негативний*, *директива*, *ініціатива*, *федеративний*, *позитивний*;

$\sqrt{\text{-}}$ -губернатор, сн- -доктор, сн- -директор, сн- -професор; ел- елемент, момент , пл- -plenipotent, аг- -агент, агенція, парламент , -арний, -ризм, еко- -еко-валент, документ , патент , банкнот , кредит , комунікат , дистрикт , маніфест , кабінет , результат , кандидат , -ура, літерат , -ура, -урний, капітал , -ізм, -іст, капітан , прелімінар , оригінал , -альний, -ого, -ість, комітет , університет , -ський, оптимізм , -іст, -тичний, соціал-оптимізм , -іст, -тичний, соціальний , національний , -іст, -ізм, ліберальний , -ізм, центральний , -ізм, спеціальний , -ізм, спеціально, -ість, $\text{ сентимен-$ тальний}, евентуально ;

практика , -тичний, характер , -истичний, статистика , -тичний, автентичний , систематичний , ідентичний , істъ, $\text{електрич-$ ний}, істъ;

ентузіазм , інженер, білянс, баланс, дивіденда, факт, -тичний, де-факто, філософ, -ія, -ічний, інтерес, -ний, адреса, адресат і т. д.

Ч. $\text{ох забути про сучасні відносини}$

П. Найва(жнішим) засоб(ом) то(рго)вель(ного) лист(у)ван-
(н)я є лист. Вла(сн)ик векселя, плат(ного) в тім сам(i)m
міст(i), де він сам передува(є), пре(з)енту(є) свій (ве)ксель
до заплат(и) звичайно сам. Осново(ю) еко(ном)іки України
є сіль(ське) го(сподар)ство. Вистава народного мис(те)цтв(a)
має величезне зна(чен)ня, бо вона показує наочно буйн(ий)
розвіт народних (та)лант(ів) у наш(iй) країні. Нація — це
велика спілка, що о(чи)рається на сві(дом)ості жертв,
спі(лка) о(пе)рта на згі(дн)ості і виразно виска(зан)има
бажанні вести далі св(o)e поспіль(не) (жи)ття. Найбіль(ший)
ска(рб) лі(терат)ур(ний) українц(ів) є в народній ус(н)ій.

по(е)зі(ї). Мораль і пра(во) не існ(ують) незмін(и)о, а тво-
ряться певни(нно) під впли(вом) об(став)ин (жи)ття по-
л(i)тич(ного), со(ція)ль(ного), а головно еко(ном)іч(ного).
Христо(ва) (в)іра, що при(й)шла до нас з Візант(ї), при-
(н)есла з со(бою) нову (культ)ур(у), початки о(сві)ти і за-
соби для неї, (христи)янське ду(ховен)ство заснувало пер-
ші шко(ли), взя(ло) в сво(ї) ру(ки) о(сві)ту і зроби(ло)ся на
до(вгі) часи малощо не монополіст(ом) пи(сьмен)ств(а). Вла(с-
н)ик ко(ра)блія задержав (кора)белъ ціл(ий) день на я(ко-
рі), здалека від (остр)ова. Приклад, що слу(ж)ить до витво-
(рюва)ння індукц(ійного) току, зветься ін(дукт)ор(ом). По-
стать Лисенка в (іст)ор(і)ї украйн(ького) народу ся(га)є
дале(ко) поза еф†(е)р(у) ви(ключ)но мис(те)ць(ки)х ін(тер)ес-
сів.

IV. ПРИРОСТОК, ПОЧАТОК КОРЕНЯ І КІНЕЦЬ СЛОВА

Сприrostковані слова скорочували ми досі так, що про-
пусками корінь, а наросток чи закінчення писали окремо
над приrostком, напр., *від(родже)ння* (див. 106.). Ті самі
слова можемо скоротити ще іншим способом: до приrostка
з початком кореня дописуємо безпосередньо наросток
чи закінчення, напр., *відро(дже)ння*. Цей другий спосіб,
безперечно, вигідніший (слово можна написати відразу, не
відриваючи руки) і докладніший (звичайно так скорочені
слова можна відчитати без допомоги інших слів у реченні),
зате скорочення першим способом (106.) цвидші.

117.

н - відродження, *н* - визволення, *н* - забезпечення,
н - заворушення, *н* - закінчення, *н* - застереження,
н - засідання, *н* - затвердження, *н* - звідомлення, *н* -
змагання, *н* - збурення, *н* - зближення, *н* - повідо-
млення, *н* - поважання, *н* - посвячення, *н* - побачення,
н - посадання, *н* - пораження, *н* - поведення, *н* -
н - положення, *н* - потування, *н* - порішення, *н* -
домагання, *н* - доповнення, *н* - доручення, *н* - опові-
дання, *н* - обурення, *н* - освідомлення, *н* - напруження,
н - враження, *н* - створіння, *н* - продовження, *н* -

припущення, $\text{с}\text{л}$ - урядження, $\text{з}\text{м}$ - призвичаення, $\text{з}\text{н}$ -
утворення, $\text{з}\text{д}$ - предложение, $\text{з}\text{у}$ - переслухання, $\text{з}\text{в}$ =
об'явлення, $\text{з}\text{в}$ = донесення, $\text{з}\text{в}$ = обурення і т. д.

$\text{з}\text{в}$ = видавництво, $\text{з}\text{в}$ = виробництво, $\text{б}\text{б}$ = безумство,
 $\text{з}\text{б}$. недбальство, $\text{б}\text{б}$ = учительство, $\text{з}\text{б}$ = начальство,
 $\text{з}\text{б}$ = нахабство;

$\text{з}\text{в}^o$ = вибранець, $\text{з}\text{в}^o$ = вигнанець, $\text{з}\text{в}^o$ = видавець, $\text{з}\text{в}^o$ = пі-
сланець, $\text{з}\text{в}^o$ = надавець;

$\text{з}\text{р}$ = зрадник, $\text{з}\text{р}$ = дорадник, $\text{з}\text{н}$ = невільник, $\text{з}\text{н}$ = на-
ступник, $\text{з}\text{н}$ = відступник, $\text{з}\text{н}$ = підручник, $\text{з}\text{н}$ = поручник,
 $\text{з}\text{н}$ = провідник;

$\text{з}\text{ч}$ = наявність, $\text{з}\text{ч}$ = нахабність, $\text{з}\text{ч}$ = відпові-
дальність, $\text{з}\text{ч}$ = ощадність, $\text{з}\text{ч}$ = недбалість, $\text{з}\text{ч}$ = забаг-
ливість, $\text{з}\text{ч}$ = вродливість, $\text{з}\text{ч}$ = прихильність, $\text{з}\text{ч}$ = свічи-
вість, $\text{з}\text{ч}$ = присутність, $\text{з}\text{ч}$ = безпечність, $\text{з}\text{ч}$ = уважність,
 $\text{з}\text{ч}$ = безкарність, $\text{з}\text{ч}$ = безконечність, $\text{з}\text{ч}$ = розсудливість,
 $\text{з}\text{ч}$ = нескінченість, $\text{з}\text{ч}$ = зручність і т. д.

$\text{з}\text{г}$ = почуття, $\text{з}\text{г}$ = надужиття; $\text{з}\text{г}$ = відгомін,
 $\text{з}\text{г}$ = відповідь, $\text{з}\text{г}$ = зворот, $\text{з}\text{г}$ = переполох, $\text{з}\text{г}$ = прово-
локи, $\text{з}\text{г}$ = подорож, $\text{з}\text{г}$ = роздоріжся, $\text{з}\text{г}$ = поневірка, $\text{з}\text{г}$ =
відпочинок, $\text{з}\text{г}^o$ = подробиця, $\text{з}\text{г}$ = оповістка, $\text{з}\text{г}$ = усячина,
 $\text{з}\text{г}$ = підвалини, $\text{з}\text{г}$ = оглядини, $\text{з}\text{г}$ = уродини, $\text{з}\text{г}$ = зай-
манщина і т. д.

$\text{з}\text{г}$ = відважний, -ого, -ому, -их, $\text{з}\text{г}$ = розваж-

ний, *Ч* = уважний, *Ми* = недбалий, *Б* - підручний, *Си* = поваж(а)ний, *Л* - провідний, *М* = відповідний, *Р* - несвідомий і т. д.

Чу, *Чу*, *Чу*, *Чу* = вибачаю, вибавляю, -еш, -е, -ено, -ете, -ють, *Чу* = вибачав, вибавляв, *Чу* = вибачив, *Чу* = вибавив, *Чу* = вибираю, вибиваю, *Чу* = вигадую, *Чу* = виглядаю, *Чу* = визволяю, *Чу* = відзначаюся, -ився, *Чу*, *Чу* = дозглядаю, -ли, *Чу* = наглядаючи, *Чу* = переглядаю, *Чу* = побажав, *Чу* = зближуся, -ився, *Чу* = поважаю, *Чу* = поважав, *Чу* = поважився, *Чу* = перекладаю, *Чу* = розлягається, *Чу*, *Чу* = уважаю, -ють, *Чу*, *Чу* = домагаюся, *Чу* = привикаю і т. д.

Чу, *Чу*, *Чу*, *Чу* = вибачить, -иш, -ив, -ила, вибавить і т. д., *Чу*, *Чу* = видалить, -ив, *Чу* = визволив, *Чу* = висадить, *Чу* = виїздить, *Чу* = відважити, *Чу* = відділить, *Чу* = відзначив, *Чу* = відповів, *Чу* = забариться, *Чу* = заявив, *Чу* = доводиться, *Чу* = згубить, *Чу*, *Чу* = осудить, -ив, *Чу* = заблудив, *Чу* = заробить, *Чу* = запросив, *Чу* = заручив, *Чу* = доручить, *Чу* = здавить, *Чу* = збудив, *Чу* = зварив, *Чу* = перевозить, переводить, *Чу* = народився, *Чу* = зневажив, *Чу* = зрадить, *Чу* = направить, *Чу* = приступив, *Чу* = наступить, *Чу* = побачить, *Чу* = стужився, *Чу* = відпочив і т. д.

Скоротіть таким способом вищенаведені прикметники і дієслова в усіх відмінках і особах!

Так само скорочуємо чужомовні слова:

Чу, *Чу* адвокат, -ський, -ура, *Чу* акламація, *Чу* =

118.

апробата, \checkmark - дефравдація, \checkmark = евіденція, \checkmark - еманципація, \checkmark - \checkmark - дефініція, \checkmark - дефіцит, \checkmark = депозит, \checkmark = інстанція, \checkmark - консумція, \checkmark - консумент, \checkmark - інавгурація, \checkmark \checkmark = інтелігенція, -ент, \checkmark = конкуренція, \checkmark - кооперація, \checkmark = кооператива, \checkmark - експедиція, \checkmark - експропріація, \checkmark - експресія, \checkmark = експлуатація, \checkmark - конскрипція, \checkmark - субскрипція, \checkmark - інвестиція, \checkmark - \checkmark - конференція, \checkmark - конфіската, \checkmark - кон'югация, \checkmark = конвенція, \checkmark консерватор, \checkmark \checkmark - консерватизм, -ист, \checkmark - консерваторія, \checkmark = консервативний, \checkmark = енергія, \checkmark - \checkmark - енергійний, -ого.

III. *L' sorgt' n - des P'sa o' g' y' e
n - v' p' - n - at. 'C' y' v' - n - s t' n - o' m -
w' n - T' a' r - z' w' n - c' o' t' u' - s' p' t' o' w'
e' e' n - e' n - l' - c' a' n - j' y' c' e' n - d' e
j' t' h' v' n - t' e' n - c' - w' h' e' n - k' - t' c' a
r' e' c' e' n - e' f' p'. I' w' r' e' n' l' - b' a' b' - n
o' y' g' o' n' v' - z' g' l' - l' - e' c' i' g' o' n' y' p' h
v' - t' o' - n' s' t' l' - n' x' v' - n' n' d' - t' a' l' - y' n' l' -
d' e' e' n - n' T' a' l' - o' l' - s' f' l' - o' n' w' n' s' n
v' y' , t' o' v' - w' e' n' s' t' e' l' - e' b' - n' y' g' o
z' w' c' - n' e' n' c' e' n' y' p' y' . n' b' o' l' e' n' n' s
l' - n' - o' n' l' - s' t' n' - n' i' e' n' P' - j' w' b
e' n' l' - e' n' n' v' s' v' n' c' o' n' - s' t' r'*

сторожа, вони же *сніжні*, та *блакитні*
і *зелені*, а *зелені* та *блакитні* —
це *т. б.* *зелені* *блакитні* *зелені* *блакитні*.
Це *зелені* *блакитні* *зелені* *блакитні*.
блакитні *зелені*, а *зелені* *блакитні*.
блакитні *зелені*, а *зелені* *блакитні*.

Ч. На наш(их) оч(ах) *вироста(ють)* но(ві) кадри енергії(ї)-
них, *підприємч(ивих)* та діло(вих) ку(п)ців), множа(ться)ся
но(ві) кра(мн)иці та мага(з)ини. *В_то*(ргі)влі *бува(ють)*
часто випадки, що ку(п)ець *мусить* для забез(пече)ння
своїх зобов'язань *супроти* св(о)го контрагент(а) злож(ити)
якусь суму як кавц(ю). Чуши (гол)ос дзвона? Це (дзв)ін
во скре(сін)я гомо(н)ить над кістк(ами) твоїх діт(ей). Дія(ль-
н)ість, оберне(ну) на заспо(ко)ння *потреб*, на(з)иваємо го-
(спо)дарс(ь)кою). Треба призна(ти), що автор сумлін(и)о. *ви-
конав* св(о)є за(вда)ння, *пере(й)шо(в)ши* ко(ро)тко, але до-
(кладно) цілу спра(ву). По(ч)уття на(ціопа)ль(ної) (ч)ести
свогодні *роздар(ене)* вище, *ніж коли(не)буудь бува(ло)*. Свогодні
зали засі(да)нь має уро(ч)ист(ий) *вигля(д)*. Ка(з)ки —
ф(а)н(та)стич(н)і опо(віда)ння, *в_яж(их)* ді(й)с(н)ість *пере-
мішана з* чудес(ним) еле(ме)нт(ом). До пра(ці) *в_ко(мі)с(ї)*
запро(ше)но *всіх* уч(ених) краю. Праце(к)и па(з)ивається де-
яка *вітруата людських* (с)ил, умо(вих) і фіз(ичних), деяже
напру(же)ння (т)іла, направле(не) до ося(гн)я *тієї* чи *ін-
шо(ї)* (ц)іл(и). Кре(д)ито(вий) лист — це *дуже вигі(дна)*
фо(р)ма банк(о)во(го) кр(ед)ит(у) *для* ку(п)ців, які *відбував-*
ють дале(кі) подо(ро)жі, *особливо* до чу(ж)их країв і не_хо-
ч(уть) воз(итя) з_со(бою) більш(ої) гот(i)вк(и).

V. СКЛАДНІ СЛОВА

Складні слова скороочуємо звичайно так, що з двох ча-
стин, з яких складається слово, першу частину зазна-
чуємо більш-менш докладно, другу скороочуємо (початком,
кінцем або голосним кореня). Коли другу частину скоро-
чуємо кінцем або голосним кореня, тоді пишемо її над
першою частиною. Часом скороочуємо обидві частини.

л = діловодство, *м* = благословення, *бл* = благословить,
з = мовознавство, *ук* = українознавство, *зак* = законодав-

ство, \mathcal{C}° часопис, \mathfrak{P}° скоропис, \mathcal{R}° рукопис, \mathcal{T}° літопис, \mathcal{L}° літописець, \mathcal{Z}° життепис, \mathcal{P}° співробітник, \mathfrak{F}° власноручно, \mathcal{H}° хлібороб, \mathcal{K}° законопроект, \mathcal{P}° справоздавець, \mathcal{U}° віроісповідання, \mathcal{S}° самовизначення, \mathcal{C}° милосердя, \mathcal{M}° міжусобиця, \mathcal{O}° самостійність, \mathcal{G}° великдень, \mathcal{E}° дорогоцінний, \mathcal{U}° одноцільний, \mathcal{Z}° законодатний, \mathcal{W}° міродатний, \mathcal{C}° правдомовний, \mathcal{W}° маловартий, \mathcal{E}° доволі, \mathcal{N}° нісенітниця, \mathcal{S}° кінець-кінцем і т. д.

120. \mathcal{A}° анальфабет, \mathcal{U}° антропологія, \mathcal{C}° психологія, \mathcal{D}° архімандрит, \mathcal{B}° бухгалтер, -ія, \mathcal{F}° фізіономія, \mathcal{Y}° юстифікація, \mathcal{X}° хронологія, \mathcal{D}° демократія, -тичний, \mathcal{W}° борократія, -тичний, \mathcal{P}° пайдократія, \mathcal{R}° космополітичний, \mathcal{A}° атмосфера, \mathcal{F}° фотографія і т. д.

121. Сюди належать скорочення, що їх пізнали ми в 105. (скорочення голосним коренем):

\mathcal{P}° правопис, \mathcal{R}° рукопис, \mathcal{M}° манускрипт, \mathcal{K}° книгозбір, \mathcal{T}° телефон, \mathcal{S}° сіножаття, \mathcal{L}° легкодух, \mathcal{Z}° землетрус, \mathcal{L}° лихоліття, \mathcal{D}° дурисвіт, \mathcal{B}° лиценоша, \mathcal{K}° водопад і т. д.

Ч. \mathcal{U}° \mathcal{V}° \mathcal{F}° \mathcal{D}° \mathcal{G}° \mathcal{J}° \mathcal{H}° \mathcal{I}° , \mathcal{B}° \mathcal{M}° , \mathcal{C}° \mathcal{L}° , \mathcal{E}° \mathcal{N}° \mathcal{P}° \mathcal{Q}° , \mathcal{R}° \mathcal{S}° \mathcal{X}° \mathcal{Y}° \mathcal{Z}°

ної зустрічі. відмінні речі. які вибирає
з ефектом. які вибирає собі
лобіз. які вибирає відома місця. які вибирає
штук. які вибирає відома місця. які вибирає
з ефектом. які вибирає відома місця.
— Ген, як. як. як.

П. Після допо(в)і(ді) почалась ді(скусія) над зако(нопро)-
ект(ом), і в_зв'я(зку) з_деякими внесе(ними) поправк(ами) ви-
(ни)кли завзя(ті) су(пере)чки, які тяглись біль(ши), ніж дві
го(дини). Відкіля бер(уть)ся пін і як іх уживаємо до тво-
(ре)ння но(вих) слів, того вч(ити) нау(ка) слово(творе)ння.
Са(мост)і(й)н(им) народ(ом) або наці(ю) па(з)иває ниніш(ня)
антропо(гео)графія велику гру(пу) людства, що має свої
рід(ні) при(к)мет(и), які в'я(жуть) її в_одну (ци)лістъ; це
передовсім вла(сна) т(ер)иторія, спільні питомі антропо(по)-
логіч(ні) (рис(и)), спільна мо(ва), спільні (іст)орич(ні)
тра(ди)ці(ї), спільні (пол)ітич(ні) нама(га)ння, спільна
пит(ома) ку(льт)ура її (культ)ур(ні) прагнення, сюди нале-
жать також питомі етноло(г)іч(ні) (риси).

§ 19. Скорочування речень

При дуже швидких промовах часом і найправнішому 122.
стенографії не під силу записати всіх слів промовця.
В таких випадках радить собі стенограф звичайно так, що
пропускає цілі слова, які в реченні не мають великого зна-
чення, без яких речення можна зрозуміти. До таких слів
належать передовсім: частка *не* (якщо перечення вже раз
зазначене), частки *б*, *би*, відносний і зворотний займенники,
сполучники, прийменники. Сюди належать теж цілі звороти,
які із змісту речення самі насуваються на думку і які
можна зазначити рискою чи знаком рівняння (пор., 96.,
97.).

Приклади¹⁾: ~ 10 (1) з б - 2 2 - б / 10 (10)
(~) б . б / 10 (10) ^ . о 2 . и н (1) б (10) / 10 , е 2 б - б

¹⁾ Слови, що їх можна б пропустити, зазначуємо в дужках. В прак-
тиці треба в цьому місці ставити кому або лишити вільне місце.

або відповідно з, більшою мірою згуртуванням
написано.

Це є підсумок діяльності, якою
займається письменник і письменниця
з підготовкою та

ДОДАТОК ДО ІІ. ЧАСТИНИ

Читаймо й пишім!

Купець

Баскетболістичний клуб
«Спартак» м. С. Лівобережного
заснований 1902 р. Решта членів
клубу були засновані відразу

також 1902 р. засновані
засновані членами клубу
близько 1900 р. засновані
засновані членами клубу

1900 р. засновані членами клубу
засновані членами клубу

засновані членами клубу
засновані членами клубу

з вільною ідеєю про зміну світу та
життя. Але якщо він не буде відповісти
важливим питанням, які виникають у
людей, то він буде лише пустою формою.
Ідея вільності, якщо вона не буде
заснована на відповідях на ці питання, буде
такою ж пустотою, як і пустота вільності.

Над могилою І. Франка

(Промова К. Левицького)

Відчуття, що ви відчуваєте, це відчуття
відсутності, а не відсутності відсутності, але
це відсутність відсутності, якщо ви не відчуваєте
здесь присутність Світу, а відсутність
відсутності, якщо ви не відчуваєте відсутність
відсутності.

Добре, що відсутність відсутності відчувається
відсутністю відсутності, але відсутність відсутності
відчувається як відсутність відсутності, а не відсутність
відсутності відсутності. Відсутність відсутності
відчувається як відсутність відсутності відсутності.
Відсутність відсутності відчувається як відсутність
відсутність відсутності відсутності, а не відсутність
відсутність відсутність відсутності відсутності.

Але якщо відсутність відсутності відчувається

з відомими землевласниками та іншими підприємцями, які вже заснували свої підприємства. Але вони не мають підтримки від держави. Це викликає величезну небезпеку. Ідея створення кооперацій є чисто революційною. Вона вимагає відмінної підтримки з боку держави.

— Ось ідея, а. Тривалого часу... —
Між селянами є багато художників.
Люді, які вже відомі

— Потрібно зупинити це. Суспільство
об'єднано в окремих групах та коопераціях.

Боротьба кооперацій з капіталізмом

— Після вільного збору, відкритої
ініціативи, відкритої обговорюваної
ідеї вільного збору. Т. вільного
збору, який відповідає на всі
потреби селянської маси.

— Але, відомі більшість з нас діє
на позиції відомих підприємців.
Існує відомий підприємець, який
відомий підприємцем, який відомий
підприємцем, який відомий підприємцем,
який відомий підприємцем, який відомий підприємцем,

Лягівка, якою вар.

а ю аз а ч а б ф . с е р а - ф д з и з и з
а . т л с а , а . з т з т . т . б о с . с . т л . б .
а ю а з а ч о н б и л . а . з з о т . к . м . к .
б . з . л . з . з . з . з . з . з . з . з . з . з . з .
з . з .

а . з . з . з . з . з . з . з . з . з .
ч . д . т . з . з . з . з . з . з . з .
о . з . з . з . з . з . з . з . з .
о . з . з . з . з . з . з . з .

а . з . з . з . з . з . з .
а . з . з . з . з . з . з .
а . з . з . з . з . з . з .
а . з . з . з . з . з .

Промова І. Франка

(25-літній ювілей)

Українські землі - це наша земля, на якій ми вирощуємо
пшеницю, ячмінь, пшеницю, ячмінь, пшеницю, ячмінь,
ржаній, ячмінь, пшеницю, ячмінь, пшеницю, ячмінь,
есенівські, ячмінь, пшеницю, ячмінь, пшеницю, ячмінь,
пшеницю, ячмінь, пшеницю, ячмінь, пшеницю, ячмінь.

Ми ростемо пшеницю, ячмінь, пшеницю, ячмінь,
ржаній, ячмінь, пшеницю, ячмінь, пшеницю, ячмінь,
есенівські, ячмінь, пшеницю, ячмінь, пшеницю, ячмінь,
пшеницю, ячмінь, пшеницю, ячмінь, пшеницю, ячмінь.

жан. але її заліснення, як і відсутність
лісових масивів, є складовою, яка впливає на
кількість та якість вологи в річках та їх притоках
та в межах басейну. Але зміни в річках
зумовлені не тільки лісовими масивами.

Задля підвищення ступеня збереженості
лісів вони мають бути захищеною дією
загальнозоологічного заповідника. Але
загальна площа лісу в Україні вже відповідає
загальним критеріям, які встановлені
Університетом. Важливо пам'ятати, що
загальна площа лісу в Україні вже відповідає

загальним критеріям, які встановлені
Університетом. Важливо пам'ятати, що
загальна площа лісу в Україні вже відповідає
загальним критеріям, які встановлені
Університетом. Важливо пам'ятати, що
загальна площа лісу в Україні вже відповідає

загальним критеріям, які встановлені
Університетом. Важливо пам'ятати, що
загальна площа лісу в Україні вже відповідає

Данте Алігієрі (І. Франко)

«...діти відмінно, але вони не відмінно
єдні, як і підлітки, які вони відмінно»

як було відомо про погані засуджені
законом та засуджені засуджені
законом про погані засуджені
законом та засуджені засуджені
законом про погані засуджені
законом про погані засуджені
законом про погані засуджені
законом про погані засуджені

законом про погані засуджені
законом про погані засуджені
законом про погані засуджені

Плач української церкви

(„Тренос“ М. Смотрицького)

законом про погані засуджені
законом про погані засуджені

законом про погані засуджені
законом про погані засуджені
законом про погані засуджені
законом про погані засуджені

Купецькі листи

Знижка цін і кредит

М 32-42

Аж сирійські м. губці си чуло да
С. та П. купчаки си с. н. о. в. в. в. в. в. в.
в. в. в. в. в. в. в. в. в. в. в. в. в. в. в. в.

Відповідь

М 142-42

Аб'єм ое зі С. т. н. 2 с. 2 б. др п. п. д.
и п. п. д. 18 р. Т. М. в. в. в. в. в. в.
в. в. в. в. в. в. в. в. в. в. в. в. в. в. в. в.
в. в. в. в. в. в. в. в. в. в. в. в. в. в. в. в. в.
в. в. в. в. в. в. в. в. в. в. в. в. в. в. в. в. в. в.

Оферта

М 45-42

Аб'єм зі Т. М. в. в. в. в. в. в. в. в. в.
в. в. в. в. в. в. в. в. в. в. в. в. в. в. в. в.
в. в. в. в. в. в. в. в. в. в. в. в. в. в. в. в. в.
в. в. в. в. в. в. в. в. в. в. в. в. в. в. в. в. в.
в. в. в. в. в. в. в. в. в. в. в. в. в. в. в. в. в.
в. в. в. в. в. в. в. в. в. в. в. в. в. в. в. в. в.

Відповідь на ургенс

М 31-42

Аж сирійські м. губці си чуло да
С. та П. купчаки си с. н. о. в. в. в. в. в. в.
в. в. в. в. в. в. в. в. в. в. в. в. в. в. в. в.

б-журнал-ділг-⁰ (н-реконструкція
і фтс.

Призnanня векселевого кредиту

вексел-ділжник в. м. ф. с. с. з. с. с.
є підстава для вимоги до векселевого кредиту.
— в. м. ф. с. с. з. с. с. вимагає від
векселевого кредиту, який
в. м. ф. с. с. з. с. с. вимагає, що він
буде виконано відповідно до умов
закону про векселевий кредит.

Інформаційний лист

з'юн-ділк-рбк, юридична
спільнота, що вимагає від кредиторів
з'юн-ділк-рбк, юридична
спільнота, що вимагає від кредиторів
з'юн-ділк-рбк, юридична
спільнота, що вимагає від кредиторів
з'юн-ділк-рбк, юридична
спільнота, що вимагає від кредиторів

Корисна інформація

б-журнал-ділк-рбк, юридична
спільнота, що вимагає від кредиторів
з'юн-ділк-рбк, юридична
спільнота, що вимагає від кредиторів
з'юн-ділк-рбк, юридична
спільнота, що вимагає від кредиторів

З М И С Т

стор.

Вступ	3
-----------------	---

I. Записана стенографія

§ 1. Стенографічні знаки. Слова з голосними <i>e</i> , <i>u</i>	5
§ 2. Як зазначуємо голосні	8
§ 3. Групи приголосних	11
§ 4. Приrostок і прийменник <i>з</i>	15
§ 5. Голосний <i>a</i>	18
§ 6. Голосний <i>o</i>	20
§ 7. Голосний <i>i</i>	24
§ 8. Голосний <i>e</i> , приголосний <i>ü</i>	29
§ 9. Голосний <i>y</i>	32
§ 10. Приrostки і прийменники	36
§ 11. Наростки і закінчення	40
§ 12. Значки. Абревіятури. Місяці і дні. Числівники	45
§ 13. Розділові і математичні знаки	50
Додаток I. Читаймо й пишім!	51

II. Промовницька стенографія

§ 14. Що таке логічні скорочення	57
§ 15. Початкові скорочення	58
§ 16. Кінцеві скорочення	60
§ 17. Скорочення голосним кореня	63
§ 18. Мішані скорочення	64
I. Приrostок і кінець слова	65
II. Приrostок і голосний кореня	70
III. Початок кореня і кінець слова	72
IV. Приrostок, початок кореня і кінець слова	79
V. Складні слова	83
§ 19. Скорочування речень	85
Додаток II. Читаймо і пишім!	86

